SKAUTU AIDAS

11TH WORLD JAMBOREE
AUGUST 1963
MARATHON-GREECE

NR. 7-8

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skautų ir skaučių mėnesinis žurnalas * Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas * Leidžia Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos Pirmija * Redaguoja redakcinis kolektyvas * Vyr. redaktorius v.s. Č. Senkevičius * Seserijos redaktorė s. O. Gailiūnaitė
* Administratorius s. L. Eimantas * Ekspeditorius s. v. v. sl. J. Karasiejus * Iliustracijomis talkina s. v. v. sl. V. Girnius.

REDAKCIJOS ADRESAS: Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada, Tel. BE. 3-7321.

ADMINISTRACIJOS ADRESAS: L. Eimantas, 91 King Edward Ave., London, Ont., Canada.

Prenumerata metams $3.00, pusei metų $1.50. Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių $1.00. Spausdina TIME PRESS, 6 Ossington Ave., Toronto 3, Ont., Canada, Tel. 532-2259.

Lithuanian Boy-and Girl Scout periodical. Editor Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada.

1963 MT. LIEPOS - RUGPIŪČIO MĖN. ..... Nr. 7-8

Tragiškai žuvus

Tomui Manvydui,

didelio skausmo prislėgtus tėvelius, sesutę ir brolį, nuoširdžiai užjaučiame.

Detroito Zenono Tarvainio
Sk. Vyčių Būrelis

Brangiai mamytei mirus,

sl. Broniui Banaičiui

reiškiame gilią užuojautą ir kartu liūdime

Bostono Lapinai

ATSIŲSTA PAMINĖTI:

THE BATTLE OF GRUNWALD, J.J. Bielskis - autorius vertėjas. Istorinio romano apie Žalgirio mūšį, parašyto J. K. Sokolnikovo, laisvas vertimas į anglų kalbą su originaliu autoriaus prologu ir epilogu.

LAIŠKAI LIETUVIAMS, Nr. 7-8, liepa - rugpiūtis, religinės ir tautinės kultūros žurnalas. Redaktorius J. Vaišnys, S. J.

LIETUVIŲ DIENOS, gegužė ir birželis, 1963 mt. iliustruotas lietuvių gyvenimo žurnalas. Redaktorius Bern. Brazdžionis.

MŪSŲ VYTIS, Nr. 2, dvimėnesinis skautiškos minties žurnalas. Numeryje plačiai paminėta prof. S. Kolupailos 70 mt. sukaktis. Redaktorius Vyt. Germanas.

SVEČIAS, Nr. 1, Nr. 2, Nr. 3, lietuvių evangelikų liuteronų laikraštis, 24 psl. ir virš. Redaktorius kun. A. Keleris.

BUDĖKIME, LSS Anglijos rajono leidinys, 30 psl. ir viršeliai. Redaktorius ps. D. Sadūnaitė-Sealey.

MAGYAR CSERKESZ, gegužė ir birželis - liepa, 1963 mt., vengrų skautų laikraštis, 20 psl. ir virš.

GIMTOJI KALBA, Nr. 1 (19) sausiskovas, bendrinės kalbos laikraštiš, lietuvių kalbos dr-jos organas, leidžiamas JAV LB Kultūros Fondo. Redaktorius L. Dambriūnas.

AMERIKOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ, Nr. 3, 1963, Centro Valdybos Biuletenis Nr. 40. Redaguoja J. Jasaitis ir J. Ignatonis.

ŠALTINIS, Nr. 3 (10) 1963, tikybinės ir tautinės minties laikraštis. Leidžia Šv. Kazimiero Sąjunga. Redaktorius kun. D. Matulis, MIC.

MŪSŲ VYTIS, Nr. 3, dvimėnesinis skautiškos minties žurnalas. Redakt. V. Germanas.

KIBIRKŠTĖLĖS, XX Jubiliejinės Mergaičių Stovyklos leidinys, Nr. 2. Išleido Nek. Pr. Marijos Seserų vienuolynas, 20 psl. ir viršeliai.

- - - - - - -

ATSIPRAŠOME

DĖL TECHNIŠKŲ KLIŪČIŲ ŠIS NUMERIS BUVO SPAUSDINTAS PAVĖLUOTAI. NETEKUSIUS KANTRYBĖS ATSIPRAŠOME.

JŪSŲ REDAKTORIUS.

Elizabeth'o, N. J. Vanagai ruošiasi virėjų specialybei. Nuotr. K. Kasparūno

PAMILK DARBĄ — MYLĖS TAVE ŽMONĖS.

Lietuviai buvo visados darbštūs. Darbą jie mėgo. Darbo jie nevengė. Darbą jie susirasti mokėjo. Ir pats darbas juos atrasdavo. Taip apie lietuvius kalbėjo kiti. Jie tokie tikrai ir buvo.

Tą savybę lietuviai paveldėjo iš savo protėvių. Ją jie saugojo — puoselėjo patys. Ją jie perdavė ir savo ainiams.

Mūsų jaunąjai šių dienų kartai įgimta į darbą žiūrėti atvirom akim. Nuo pat mažens mūsiškius darbas traukia į save, tarsi vilioja, kažką žadėdamas. Jau vaikai ne tik patys darbo graibstosi, bet šokasi ir kitiems padėti.

Gaila būtų, kai su laiku ar dėl aplinkybių ši kilni — brangi žmogaus savybė mūsuose imtų mažti. Ir pavieni žmonės ir visa tauta sumenkėtų — nuslugtų kur kas žemyn, atsiliktų nuo kitų.

Gimtasai kraštas, pats neturėdamas gerybių, tiesiog jų mums teikti neišgali. Tik darbu, per darbą turtai iškeliami iš mūsų žemelės. Ir sunkus šis kelias pas mus. Jis daug sunkesnis kaip kitur. Didelio atpildo reikalauja mūsų žemė už savo negausias dovanas. Tiesa, gana pastovias, labai vertinamas.

Taip tai paprastu metu dailiai gyvenimo keliui tįstant tolyn. Kai iš dienos į dieną, kai iš metų į metus lašas po lašo, žingsnis po žingsnio einama, kad ir negreitai, bet vis pirmyn.

Suirutėms iškilus vis vien ar jos kiltų iš savųjų tarpo, ar jos būtų atneštinės, leistinos prievartų — pažabų, ir gyvenimo paprastasis kelias — ne kelias, ir darbas — nebe darbas. Nei tą dirbi, ką reiktų dirbti, bei ką dirbai. Nei pats darbas neduoda tai, ką turėtų duoti, bei ką duodavo.

Juo labiau dar karams atūžus, karo nelaimėms apnikus. Net vietos sau, ar net niekuo nėdėtiems vaikams, nebesurandi. Svetimiems įsibrovus — besišvaistant, ugnis — prapultį bešvaistant, visus tik priešus bematant, tik vien nusikaltėlių teieškant, krinta darbas iš rankų. Baisiausios nelaimės, šlykščiausios neteisybės apsvaigina galvas — protus, pakerta kojas, apžilbdo akis. Dingsta viltis. Mintys dėl geresnės ateities prapuola.

Ką ir besakysi apie atsidūrusius tremtyje. Tamsu, vien tamsu. Ir saulėtą dieną tikrosios

šviesos nebematai, tik šešėliai — šešėliai.

Slegia ir mačiusius gyvenimo sunkumų. Ir pro visokias spragas, pro visokias ugnis praėjusius. Ir tokiem susikaupti. Ir tokiems dažnai nelengva tikrąjį save kitų tarpe ar varguose — nelaimėse įžiūrėti.

Ypač sunku tuomet jaunuomenei, skaisčiai, viltingai, tik šviesas prieš save tematančiai, vien apie gėrį galvojančiai. Gyvenimas — grožis, vis vien ar grožiu laikytumei sklandų formų derinį, minčių tobulumą, ar darnią proto bei jausmų sąjamą. Gyvenk ir norėk, svajok ir tobulėk, lauk ir tesėk. Ateis, ateis svajonių tikrovė, nugalės, tikrai gėris nugalės. Yra pasauly tiesa. Ir įgyvendins lūkesčius — viltis. Tik svajokim, tik neužmerkim prieš šviesą akių, tik eikim vis tolyn ir tolyn ir tikrai atrasim žmonijai šviesesnį rytojų. Ir pats šviesoj — skaistybėj, lakioj viltyj, žavioj laimėj, tik tarp gerų žmonių. O žmonės ten bus geri — geri.

Kai sunkumai galvos neleidžia pakelti, kad aukštyn — į dangų kad pažiūrėtumei, geriausia tada darbas. Ir visada darbas padeda. Darbas kuria jėgas, ir proto ir raumenų jėgas, ir gebėjimą — sumanumą, ir lankstumą — patvarumą. Ir šiandien tu gyvas — drąsus. Ir rytoj tau sunkumų mažiau tebus. Ir ateityj vilties nenustosi. Dirbk darbą. Rask darbą. Susidaryk sau darbo. Ir sveikata ir atspara taves neapleis. Ir sau ir kraštui, tautai naudingesnis tapsi.

O to darbo daug visur aplink. Pasidairyk — tikrai atrasi. Atradęs — neprarask. Darbas padėjo mūsų seneliams. Darbas lietuvių vardą tebekelia. Darbas padės tau. Darbe laimę sau rasi. Darbe gyvenimo prasmę atrasi. Darbas tave išlaikys — sustiprins, iškels. Darbas tavuosius išsaugos. Tavo gimines, tavo kraštą, tavo tautą.

Dirbk, jaunuoli, dirbk. Del tavo darbo apie tavo tautą, tavo gyventąjį laiką būsimos kartos kalbės. Jei tau ir netektų tavo darbo išdavų matyti, būsimos kartos jas atras. Nelauk šiandien už savo darbą, kad kiti tau ačiū sakytų. Būsimos kartos tai pasakys ir dar pakartos, jei darbas bus buvęs geras, jei darbas bus buvęs su meile, su noru artimam padėti.

Patį darbą tu pats matai. Nereik jo ieškoti. Tik nesikratyk. Daugiausia kol jaunas, dirbk pats sau — krauk į save turtą, kad tavo žodis būtų judresnis, kad tavo raštas būtų turiningesnis, kad geriau žmones pažintumei, kad pasiruoštumei mokėti savo kraštą, savo tautą mylėti, jai pasišvęsti. Dirbdamas jau vien savo tautai — tuo pačiu dirbsi ir visos žmonijos labui, keldamas savo tautos gėrį, slūgdydamas žmonijos blogį.

Pramok, išmok, įsigyk gebėjimų dirbti. Mokėdamas dirbti, laimę sau atrasi, gyvenimo tikslą suprasi. Paaugęs džiaugsies pats iš savo darbo. Džiaugsies, mokėdamas dirbti. Džiaugsies, pamėgęs darbą. Tu būsi del to drąsus. Mylės tave kiti. Meilė įžiebs tau skaisčių vilčių. Darbas tave tikrai laimingą padarys.

Tuoj imkis darbo ir dirbk — ir dirbk. Su meile darbas tavęs neapsunkys, nepažeis tavo jėgų. Taip tu vis stiprėsi — augsi, bujosi kūnu — siela. Tobulėsi. Turėsi pakeltą nuotaiką. Tavo akyse žibės viltinga drąsa, ryški kibirkštis. Būsi laimingas sau, brangus kitiems.

Pamilk darbą, mylės tave žmonės.

Ig. K.

Elizabeth'o, N. J. Vanagų skiltis sueigoje dirba lietuviškos sodybos modelį. Nuotr. K. Kasparūno

KAS YRA SKAUTYBĖ.

Mes visi skautai, bet ne vienam nėra lengva pasakyti, ką skautybė iš tikrųjų reiškia. Dalykas toks, kad skautybė labai platus dalykas ir apimą taip daug, kad sunku surasti tinkamų žodžių jai apibrėžti. Yra skautų, kuriesučiumpa vieną kurią skautybės dalį ir galvoja, kad tai viskas. Jų skautybė atsigula ant šono, kaip prakiurę laivas: ji pakeista vien tik rankų darbais, ar dainomis, ar atletika.

Kad būtume tikri skautai, turime persiimti visa skautybės idėja, o ne jos dalimi.

Skautybė yra gyvenimo būdas. Skautas, tikra žodžio prasme, yra berniukas arba vyras, kuris mėgsta elgtis kaip kilnus riteris / taisykles nustato skautų įžodis ir įstatai / ir gyventi po atviru dangum. Berniukas, mėgstąs gyventi lauke, naudosis kiekviena pasitaikančia proga išsprukti iš keturių sienų. Jis stovyklaus, tirinės, vaikščios, pėščias seks pėdsakus ir nei blogas oras nei blogos sąlygos jo neatbaidys. Jis išmoks pasitikėt ir rūpintis savimi. Jis pažins paukščius, medžius, debesis ir žvaigždes. Štai gyvenimas gamtoje-skauto gyvenimas.

Klūbai, klasės geri, bet laukai geresni už juos. Mes turime atsidurti po Dievo mėlynu dangum, turime kvėpuoti grynu oru ir sveika žeme-turime pažinti gamtą, kad taptume tikri skautai ir vyrai.

Riteriškas gyveinimas. Gyventi riteriškai yra persiimti skautybės idėja-gyventi garbingai, skaisčiai, drausmingai ir linksmai, tarnauti Dievui, tėvynei ir artimui. Tokia skautybės dvasia, tokia gyvenimo gamtoje dvasia.

Riterio kelias dažnai status ir nelygus, bet skautas, žinąs savo tikslą, eis juo nesidairydamas. Ar šiaip ar taip, tik mankštindamiesi įgyjame stiprių muskulu! Juo aršesnė kova, juo didesnis nugalėtojas.

Iš V. Kamantausko ir A. Saulaičio
"Skiltininkų Vadovėlio"

Maratono laukai, 1963.8.2d.

Nuosirdziausi sveikinimai "Skautu Aidui", o per Ji visai Lietuvos Skautijai. Esame tolimoj Graikijoj, garsiuose Maratono laukuose, XI-toje Jamboroj.

Vienuolika dienu cia kils Lietuvos trispalve salia kitu 90 tautiniu veliavu. Vienuolika dienu mes garsinsime Lietuvos varda svetimtauciu tarpe-rodysime Laisvojo Pasaulio skautams, kad Lietuviu Skautija ir tremty yra gyva, mylinti savo tauta, trokstanti laisves bei nepriklausomybes!

Vis budime!

XI-tos Jambores reprezentacinio vieneto dalyviai:

v.s.l. B. Čepulionytė — s. Eugenijus Vilkas, LSB VS
vyr. skaut. Stasys Jurjonas
vyr. skaut. Algis Milius
ps. Z. Zibelys
v.s. B. Liaukaitė
ps. B. Liaukaitė — P. Gugas
A. Saulaitis

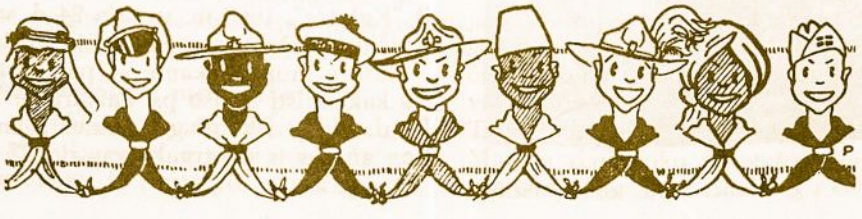

8 METŲ MENININKĖ RASUTĖ ARBAITĖ

Algirdas Gustaitis

Jaunystė gražiausioji žmogaus gyvenimo dalis. Juo daugiau metų renkasi, juo labiau branginame vaikystės ir jaunystės prabėgusį laiką. Pagalvojame, ar būdami vaikais įvertinome, gyvenną žydinčio nekaltumo, lengvo nerūpestingumo, svajonių, keistos vaizduotės akimirkomis.

Neseniai aplankiau vieną tokią mergaitę, 8 metukų Rasutę Arbaitę. Pasitikę jos tėveliai nustebo, kad noriu pasikalbėti ne su jais... bet su jauniausiu jų šeimoje.

Nedideliame kambaryje Rasutė, beveik prispaudusi nosutę prie popieriaus, piešė. Kartais nežymiai iškišdama liežuvuką: linijos išvedimo palengvinimui.

Tėveliai, man pamerkę, pasikvietė į kitą kambarį. Netrukdysime, tegul jinai baigia sau piešinius. Tuo laiku galime mes, "seniai", pasikalbėti.

Rasutė gimė 1955 m. sausio 4 d. Detroit'e, Mich. Pirmą pažintį su paišybą turėjo iš mamos, nors mamytė gimnaziją baigė vos su trejetuku iš paišybos. Pernai gegužės mėn. pradėjo akvarele.

Rasutė laisvai kalba lietuviškai. Lanko lietuvių šeštadieninę mokyklą Los Angelėje, Calif. ir ten

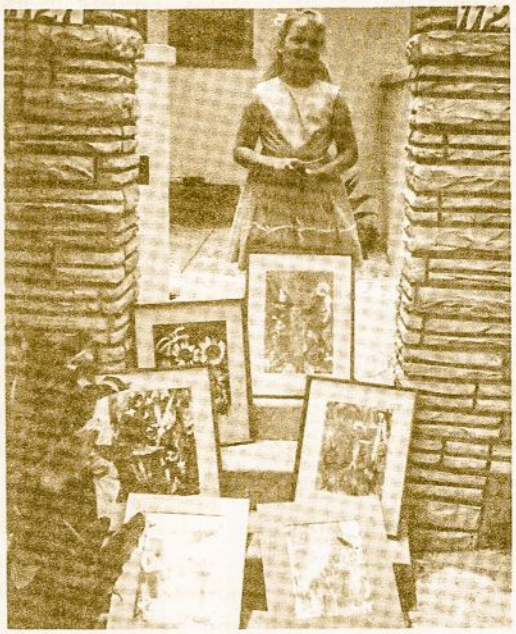

Rasutė Arbaitė prie savo kūrinių. Nuotr. A. Gustaičio

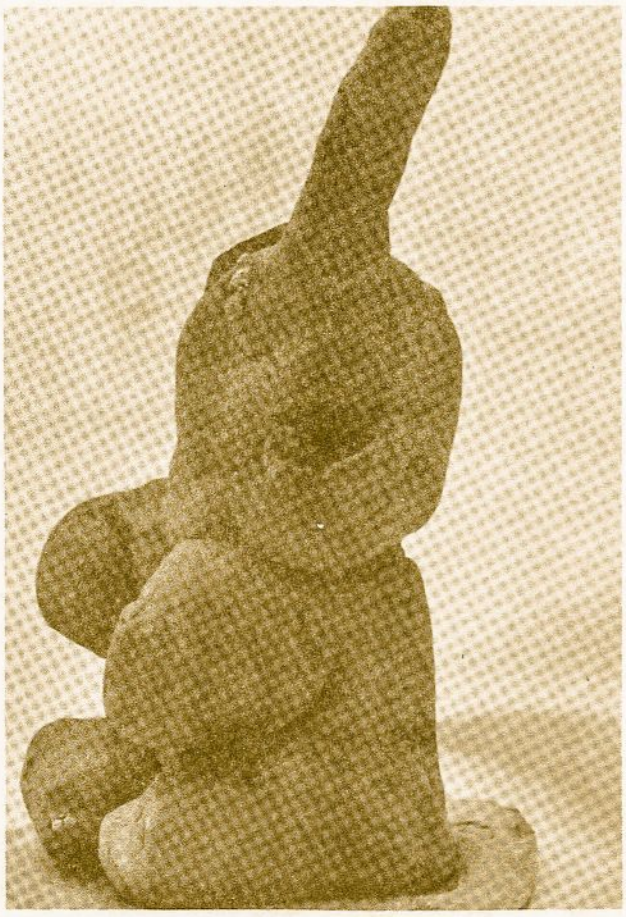

Drambliuko pirmas žvilgsnis į gyvenimą. Molis. Rasutė Arbaitė.

baigusi tris skyrius. Amerikiečių mokykloje baigė du skyrius.

Turi savo atskirą knygynėlį, kuriame dauguma knygų lietuviškos. Turi jaunimo žurnaliuko "Eglutė", "Skautų Aido" komplektus, iš jos mamytės, rašytojos Alės Rūtos — išsiprašytas knygas "Broliai" ir "Priesaika". Daug užsienyje išleistų lietuviškų knygučių vaikams. Ir gautų iš dabar okupuotos Lietuvos, atspausdintų lietuviškai. Be to, knygos L. Dovydėno, J. Švaisto, Vyt. Tamulaičio, Pr. Alšėno, J. Balio, J. Daumanto "Partizanai" ir kt.

Rasutės Arbaitės iliustracijų atspausdinta "Eglutėje" 1961 m., nr. 9 ir 1962 m. nr. 1. Keliolika Rasutės piešinėlių buvo "Drauge" vaikučių skyrelyje "Tėvynės Žvaigždutė".

Pirmas Rasutės rašinėlis atspausdintas "Drauge" vaikučiams skirtoje vietoje. Jis taip skamba:

"Buvo vilkas ir trys elniukai. Elniukai gyveno mažam namely. Vilkas atėjo į jų namelį. Trys elniukai labai išsigando, bet jie išvarė vilką pagaliau. Tada jie linksmai šokinėjo ir saugojos, kad vilkas daugiau neįeitų į jų namelį. Jie užrakindavo duris. Taip jie laimingai ir linksmai gyveno."

Rasutė 1962 m. rugsėjo 9 d. Los Angelėje lietuvių scenoje deklamavo "Saulės spindulį" eilėraštuką iš "Eglutės". 1963 m. vasario 24 d. vaidino B. Pukelevičiūtės "Daržovių gegužinėje", vaizduojamą pupą.

Rasutė jaunoji skautė — paukštytė. Jai paukštytės kaklaraištį užrišo ps. Pažiūrienė 1963 m. vasario 16 d. Retą, iškilmingą momentą nutraukė Leonas Kančauskas ir nuotrauka vasario 27 d. atspausdinta "Drauge".

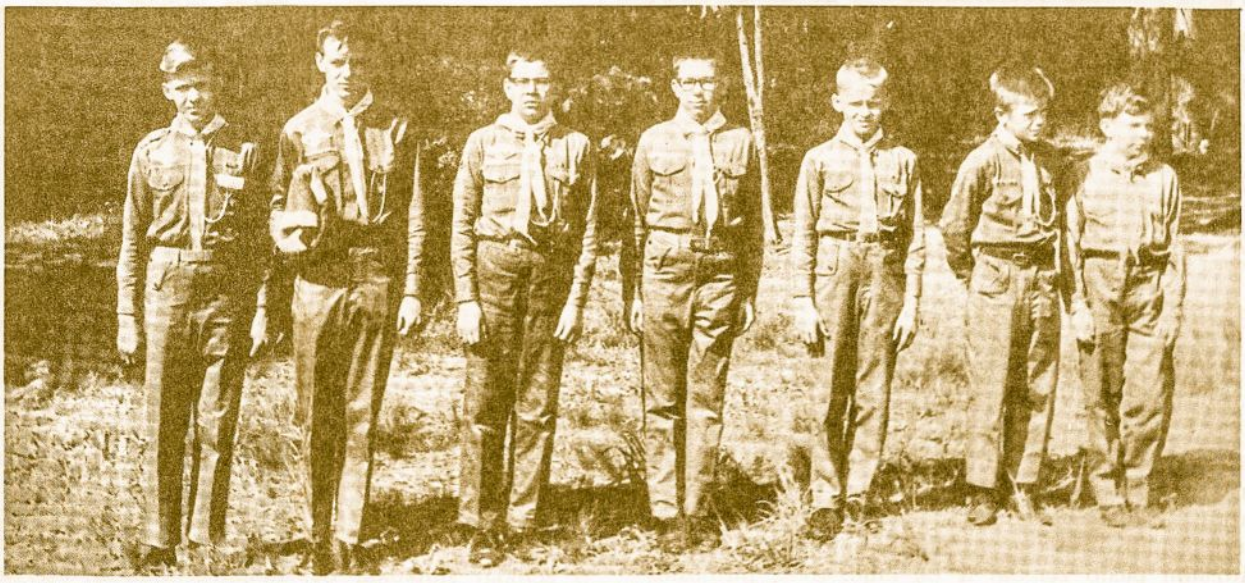

Elizabeth'o Vanagai. Nuotr. A.Jarmo.

"Tėvynės Žvaigždutė" (Drauge) 1963 m. gegužės 22 d. Rasutę Arbaitę apdovanojo 5 dolerių premija ir ją paskelbė jaunimėliui skelbtų piešinių varžybose laimėjus II vietą. Kiek anksčiau, 1962 m. pavasarį, Rasutė gražiausių lietuviškų margučių varžybose laimėjo III premiją. Dovanų gavo Petrės Orintaitės "Viligaitę", gražią legendų knygutę jaunimui.

Kas Rasutei patinka

Pabaigusi savo piešinėlį, prie mūsų priėjo Rasutė. Paklausus, ką labiausiai mėgsta piešti, atsakė, kad elniukus, medžius, šuniukus.

Skaito, gauna "Eglutę", "Skautų Aidą" ir "Tėvynės Žvaigždutę". Jai patinka skaityti... receptai apie valgius, ir nuotykiai apie vabzdžius ir paukščius. Sakėsi daugelį kartų skaičiusi Vyties Nemunėlio "Meškiuką Rudniosiuką", Kosto Kubilinsko "Pumpurėlius", P. Tarasenkos "Užburti lobiai" knygutę apie piliakalnius. Piešiniai iš kun. Prano Gavėno, S.D.B. knygutės "Jaunojo Galiūno kelu". Jai patiko Alės Rūtos jaunimui knygutė "Nunešk, upeli, žąsų vargus", gražiai dail. P. Osmolskio iliustruota. Išleista, kai Rasutė dar nebuvo atvykusi į šį pasaulį.

Pagrindiniu jos meno gerbėju, puoselėtoju yra Rasutės tėvelis (arch. Edmundas Arbas). Jam leidžiama stebėti piešiant.Patarimų neklauso. Kritikas ar gerus žodžius išklauso, nelabai kreipdama dėmesio — jie šilti ar ne. Piešia tarsi negalvodama, be juodraščių, iš kart originalą. Jos išmanymu nevykusius piešinius, tuoj po darbo, nori sunaikinti.

Ar tikrai Rasutė Arbaitė yra menininkė?

Tokį klausimą ne tiktai pats sau stačiau, bet gal paklaustų tūkstančiai šių eilučių skaitytojų. Ar ne per daug užsiangažuoju, ją pristatydamas menininke? Mano nuomone: Rasutė yra nuostabių gabumų ne tiktai kūdikis, bet menininkė. Kai kurie jos piešinukai, piešti paprasta plunksna, spalvotais paišiukais "vaikiškame stiliuje" ne visai vaikiški. Kai kurie jų padaryti taip gerai, kad vargu ar geriau, tame stiliuje, padarytų gerieji dailininkai. Panašiai, "vaikiškai" kuriančių yra ir žinomų lietuvių, ir garsių užsieniečių diplomuotų dailininkų. Platesniems žiūrovų sluogsniams labiau patiks Rasutės akvarelinė kūryba. Yra tinkančių kabinti parodose. Nuostabus jų spalvingumas, fantazija, kompozicija. Meno kritikai, žinovai, tikėkime, dėl Rasutės kūrybos turės progos pasisakyti, ją palyginti su kitais menininkais.

Iš rašinėlio gali atrodyti, kad Rasutę per daug išaugštinau, beveik nepalikdamas laurų ateičiai. Kalbu šio laiko jos kūrybine kibirkštimi. Po metų, kitų ji gali nublėsti ar visiškai užgesti. Panašių atsitikimų turime paskutiniojo laikotarpio nesenuose prisiminimuose. Sakysime, mūsų pagarbių dailininkų Petravičiaus ir Kiaulėno dukrelės, būdamos mažos, piešė, kūrė beveik neblogiau už jų tėvelius. Buvo pranašaujančių genijų laurus. Beaugančios primiršo turėtąjį pomėgį. Gal sugrįž meno pasaulin, gal vėl stebins ateityje.

Pasaulio ir lietuvių dailės istorijoje pasauliniai garsių moterų dailininkių yra mažiau už vyrus. Joms trūksta valios, ar kas kita "pakiša koją" — reikėtų atskirai panagrinėti. Ar mūsų Rasutė duos stebuklų, tegalime prisimerkę spėlioti. Bet dabar ji jau išėjusi, mažiausiai, į jaunamečių dailininkų pasaulį. Tokiems pasaulis turi atskirą skyrių. Vaikučių dailininkams yra išleistų didelių leidinių, atstovaujančių įvairių pasaulio tautų mažuosius kūrėjus. Tarp jų, neabejotinai, atsistotų ir Rasutė Arbaitė. Mažųjų dailininkų knygutę išleido net okupuotoje Lietuvoje.

SKYRIŲ TVARKO PS. R. PAKALNIS, 20 OAK LEAF DR., WATERBURY 8, CONN.

PASIKALBĖJIMAI APIE PAŠTO ŽENKLUS

17. K l i j a i

Kaip žinome, pašto ženklų lapų atvirkščioji pusė yra nutepta klijais, kad, suplėšius ir padrėkinus, pašto ženklą būtų galima prilipdyti prie laiško. Paprastai klijai uždedami dar prieš paduodant popierį į spaustuvę. Tačiau neretai pasitaiko, kad išleidžiami pašto ženklai ir be klijų, pvz., pirmosios Lietuvos pašto ženklų laidos. Tuomet pašto tarnautojai ar piliečiai, nusipirkę tokius pašto ženklus, turi priklijuoti juos savo priemonėmis. Dabar yra gerų klijų, bet anksčiau būdavo įvairių priemonių, kurios dažnai sugadindavo pašto ženklą arba popierį: dažnai buvo vartojamas gumirabikas, nuo kurio pašto ženklai paruduodavo, stalių ar batsiuvių klijai, kuriuos labai sunku ar visai neįmanoma nuimti, netgi skysta kvietinių miltų tyrelė. Teko matyti pašto ženklų, priklijuotų su pakramtyta duona...

Klijai uždėti reto tinklo pavidale, vokiškai vadinami Spargummi (Tiuringija, Vokietija, 1945 mt.)

Klijai paprastai yra balti, vaiskūs, tačiau neretai pasitaiko ir rusvų ar gelsvų klijų. Kartais ir visai rudų. Dabar yra išrasti klijai, kurie neblizga ir jų beveik visai nematyti.

Pradžioj būdavo vartojami vadinami gyvuliniai klijai (kaip ir stalių klijai), kuriuos dažniausiai gana sunku nuimti. Kartais net ir kelias valandas drungname vandenyje mirkyti tokie klijai sunkiai nusiplauna. Ypatingai tokiais klijais pasižymi senosios Austrijos pašto ženklai. Ir Sovietų Sąjungos pašto ženklai sunkokai nuplaunami. Dabartiniais laikais yra gaminami cheminiai klijai, kurie lengvai nusiplauna.

Kad pašto ženklų lapai nesiraitytų, klijai kartais sulaužomi išilginėmis juostomis (Jungt. Amerikos Valstybės, Čekoslovakija). Vokietijos pašto ženklai dažnai turi lyg ir grūdeliais nuklotą klijų paviršių. Kai kurios Vokietijos provincijos paskutinio karo metu, taupydamos klijus, juos ant popierio uždėjo reto tinklo pavidale.

Ant. Bernotas

JAPONIJOS SKAUČIŲ PAŠTO ŽENKLAS

Ryšium su įvykstančiu didžiuliu Azijos skaučių susibūrimu Japonijos pašto valdybos pranešimu yra išleidžiamas vienas pašto ženklas to įvykio pagerbimui. Ženklo piešinyje bus matomas Japonijos skaučių ženklas ir saliutuojanti skautė. Projektą šiam ženklui paruošė dailininkas Minoru Hisano, kuris taip pat yra autorius Azijos skautų Jamboree ženklo.

Į šią didžiulę Azijos skaučių stovyklą, kuri įvyksta 1963 m. rugsėjo mėn. Togokuski, Ngamo vietovėje, suvažiuoja skautės atstovauti savo kraštų iš Filipinų, Indijos, Burma, Ceylon, Pakistano, USA, HonKong, Singapore, Korea, Lebanon, Malaya, Israel, Borneo, Laos, China, Thailand, Vietnam, Australia, New - Zealand, Canada ir kitų kraštų.

Oficialus pirmos dienos suvenyrinio lapo įteikimas aukštiems valdžios pareigūnams yra numatytas su oficialiu stovyklos atidarymu — rugsėjo mėn. 1 dieną.

NAUJAI IŠEINANTIEJ ŽENKLAI

Cyprus — išleidžia trijų pašto ženklų seriją, ryšium su įvykstančiu Britų skautininkų suvažiavimu 1963 metais, rugsėjo mėn. 14 dieną.

Madagascar — švęsdami savo skautijos 40 metų jubiliejų išleidžia tam tikslui vieną ženklą.

Nigeria — pagerbdama Graikijoje įvykstančią pasaulinę Jamboree, išleidžia dviejų trikampinių ženklų seriją.

Graikija — ryšium su įvykstančia Graikijoje Jamboree — tris pašto ženklus.

ŠVEICARIJA

1963 m. kovo mėn. 21 dieną Šveicarija išleido šešių pašto ženklų, vadinamą, *Propogandinę Seriją*. Vienas iš tos serijos ženklų yra skirtas Šveicarijos skautų auksinio jubiliejaus paminėjimui (1913 - 1963).

Sekantieji penki ženklai yra skirti atskiroms sukaktims paminėti:

10 centų vertės — 100 metų sukaktis šveicarų alpinistų klubo.

(1863 - 1963). Ženklo piešinyje matomas to klubo ženklas.

20 centų vertės — 50 metų sukaktis Lotschberg geležinkelio (1913 - 1963). Ženklo piešinyje matomas Lotschberg geležinkelio tiltas per Luegekling tarpeklį, su kalnų viršūnėmis fone.

30 centų vertės — paminėti "*Išsilaisvinimui nuo bado*". Piešinyje matomos trys rugių varpos.

Penktas ir šeštas tos serijos ženklai turi tą pačią vertę — 50 centų. Vienas iš jų yra skirtas 100 metų jubiliejui paminėti nuo Raudonojo Kryžiaus įsteigimo. Ženklo piešinyje vaizduojama senovišką alyvinė lempa, simbolis Raudonojo Kryžiaus atlikto darbo žmonijos gerovei. Raudonojo Kryžiaus steigėjas yra šveicaras Jean Henri Dunant.

Šeštasis ženklas vaizduoja Paryžiaus pašto viešbutį 1863 m. su pravažiuojančia pašto karieta, delegatų vykstančių į Paryžių, į pasaulinę pašto konferenciją.

Visi ženklai yra atspausdinti lapuose po 25 išskyrus Raudonąjį Kryžių, kurio lapas susideda iš 20 ženklų.

Iš XI-tosios Jamborės gautas vokas su specialiais tam įvykiui paminėti pašto ženklais.

BURIAVAU KARIBŲ JŪROJE

Norint įsivaizduoti, kaip atrodo Pietų Jūros salos, pirma reikia aplankyti V. Indiją, kuri ilgu rėžiu išsitiesia Karibų jūroje. Dėl savo puikios geografinės padėties, malonaus klimato ir romantiškos praeities tos salos yra mėgiamos turistų ir buriuotojų.

Nutaręs paburiuoti Karibų jūroje, pasirinkau pirmąjį uostą St. Thomas saloje Charlotte Amalie, nes ten daugiau yra galimybės patekti į tinkamą jachtą.

Iš Miami tenka skristi į pietryčius apie 1200 mylių, pakeičiant lėktuvą Porto Rico. St. Thomas sala priklauso JAV, o anksčiau tai buvo Danijos nuosavybė. JAV taip pat nupirko iš danų S. John ir St. Croix salas.

Apie pavakarį susiradau jachtą, kuri gulėjo prie krantinės Charlotte Amalie uoste. Tai buvo apie 40 tonų škūneris gafelinio takelažo, anksčiau priklausęs kažkokiai pasiturinčiai šeimai, dabar plaukiojantis uždarbiauti. Sąlygos buvo neblogos - turėjau padėti įgulai, bet nereikėjo naktį sėdėti prie vairo. Truputį nustebau, kad bures keliant tokioje didelėje jachtoje buvo vartojama žmogaus jėga. Tai buvo didžiausia jachta, kuria teko buriuoti; antra didumu buvo "Šaulys", skaitoma didžiausia Lietuvos jachta, buvusi 13.8 tonų. Bet "Šaulio" burėms kelti vartodavome vinčusą, nors įgulos būdavo perteklius.

Kitą dieną apie pietus, prisipildę vandens ir patikrinus maisto atsargas, pakėlėme bures ir išėjome į Tortolą, Britų Virgin grupės salą. Roadtown uostas yra gana erdvioje įlankoje, apsuptoje kalnų. Išmetę inkarą, su valtimi išsikėlėme į krantą. Miestas prastai atrodo, nešvarus, su primityviomis krautuvėlėmis. Jeigu ne jūra, tropikinis klimatas ir spalvoti gyventojai, tai beveik gautųsi bažnytkaimio vaizdas. Pirmiausia buvo ieškoma gėrimų, kurie čia pigūs, ir kokių daiktelių atsiminimui. Trumpai aptarus - pamatei vieną salą, tai kitose viskas panašu. Turbūt, visos tos salos yra ugniakalnių kilmės, visos kalnuotos, dauguma be vandens ir apaugusios miškais. Didesnių kalnų viršūnes apgaubia debesys. Miestuose siauros gatvės, namai apšiurę, seniai ragavę dažų, kiemai dulkini, šiukšlėse kapstosi vištos. Gatvėje dažnai pasitaikąs vaizdas - tai moteris, nešanti kibirą vandens ant galvos, arba tempianti ožką - pro šalį prajoja ant asiliuko paauglys, bet dažniau pravažiuoja valdinis automobilis, o kartais ir taksi. Tik įvairios palmės ir visokie žydintieji subtropikų medžiai sušvelnina vaizdą.

Gyventojai verčiasi iš turistų, dirbdami laivuose ir restoranuose, žvejodami arba kontrabanda. Paplūdymių neperdaugiausia, bet turi puikų smėlį ir šiltą vandenį. Vanduo dažniausiai šviesiai žalsvos spalvos ir nepaprastai skaidrus. Spalva keičiasi priklausomai nuo dugno rūšies. Maudytis labai smagu, bet nuo jūros vandens, kadangi yra nepaprastai sūrus, tai nė plaukų negalima pasišukuoti - reikia gėlu vandeniu persiplauti, o jo taip maža būna. Neįpratusiems didžiausias priešas yra saulė, ypač maudantis. Teko matyti dideles žaizdas, pusvalandį pasikaitinus. Patartina nešioti plačiabrylę šiaudinę skrybėlę ir marškinius ilgomis rankovėmis. Aš pats dar turiu ant rankos žaizdos žymių.

Jūroje

Buriavimas malonus, nes dieną ir naktį pučia beveik pastovaus stiprumo pietryčių vėjas - pasatas. Nereikia visą laiką tampyti šotų, tenka tik prie vairo pasėdėti. Pasitaiko škvalai, dažniausiai nuo gegužės vidurio, kadangi prasideda lietingas laikotarpis. Bet lietaus škvalas trunka apie dešimtį minučių ir vėl greitai viskas išdžiūsta. Lietumi naudojamasi nusiprausti druskingą jūros vandenį. Jokių šiltų drabužių, kaip megztinių, nereikia, užtenka lengvų marškinių ir nakčiai palaidinės. Naktį kabinoje miegoti tvanku, todėl daugelis miega ant denio, nebent lietus nuveja į kabiną. Patartina turėti lietaus apsiaustą, tepalo nuo saulės nudegimo ir truputį pinigų.

Sakyčiau, gal nevertėtų šokti į vandenį maudytis iš jachtos, nes nežinia, kada gali ant ryklio pataikyti - geriausiai jau paplūdymyje. Tiesa, per visą buriavimo laiką tik vieną ryklį matėme ir tai paskutinę dieną prieš grįžtant į St. Thomas salą.

Tolyn į pietus

Iš Tortolos pasukome į Virgin Gorda salą, kur yra nuostabus paplūdimis. Ir grįždami dar kartą ten užsukome pasimaudyti. Paplūdimis apsuptas didžiulių lavos kilmės akmenų ir palmių. Išsimaudę vėl pakėlėme inkarą ir buriavome visą naktį, kol pasiekėme prancūzų ir olandų valdomą salą St. Martin. Malonu buvo girdėti prancūzų kalbą. Bendrai tvarka prancūziškose salose atrodo geresnė, negu anglų valdomose. Taip pat miesteliai švaresni, ir žmonės, atrodo, geriau gyvena.

Sekanti sala vėl buvo prancūziška St. Barts. Tai tikrai graži vietovė, turinti gražią kalvų apsuptą įlanką. Buriuojant vienas bandė žvejoti ir jam pasisekė. Viena Bonita buvo pagauta, kuri tą pačią dieną tapo patiekta į stalą, o vėliau pagautos dvi barakudos, plėšrios kaip rykliai, negyvos vėl atsidūrė už borto.

Pasiekus Nevis salą, britų koloniją, turėjome dieną išlaukti, kol motoras buvo sutaisytas. Šioje saloje yra ir bezdžionių, jūrininkų iš Gibraltaro atvežtų. Taip pat šioje saloje admirolas Nelson susirado sau žmoną. Nuburiavę į Antiqua matėme buvusios Nelsono bazės pastatus. Antiqua sala yra apie 40 mylių į pietus nuo Nevis ir yra paversta turizmo vieta. Sala turi apie 20 gerų viešbučių su visokiomis pramogomis.

Kelias atgal

Grįžtant iš Antiqua turėjome stipresnį vėją, bangos gražiai nuplovė denį, sutrumpino įgulos darbo laiką. Palikę štirborte Nevis, užbėgome į St. Kits salą. Salos vyriausias miestas gan judrus, taip pat ir uoste nemažas judėjimas. Prisipildę vandens, kuris buvo atgabentas romo statinėse ir vėliau vanduo turėjo keistą prieskonį, vėl išbėgome į olandų valdomą salą. Tai savotiška sala, primena aprašytą Pitcairn Pietų Jūroje, kurioje prisiglaudė Bounty maištininkai. Tikrai verta pamatyti. Saloje daugiausia olandų kilmės gyventojai, todėl visur tvarka ir švara matėsi. Miesteliai aukštai kalnuose, į kuriuos vedė siauras stačiai kylantis cementinis kelias. Palikę salą per keliolika valandų atbėgome į Virgin Gorda, o iš ten į Charlotte Amalie. Uostą pasiekėme naktį, kai Pietų Kryžius buvo pakilęs. Atsimenu vaikas būdamas keletą kartų skaičiau Robinzono Kruzės nuotykius ir kitokias istorijas apie jūrų plėšikus siaubiant jūras ir po žygių pasislepiant V. Indijos salose. Nesitikėjau tas vietas pamatyti, bet tas įvyko ir nesapnuojant.

B. Stundžia.

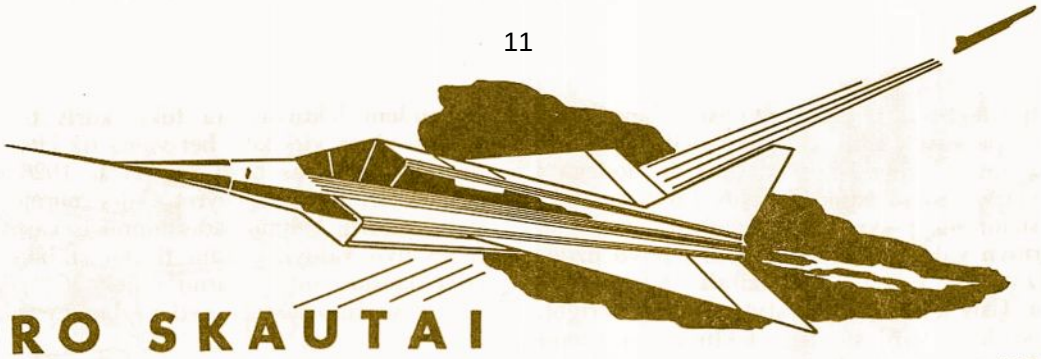

ORO SKAUTAI

SKYRIŲ TVARKO s. V. TAMULAITIS, 3359 RAVENA AVE., APT. 1, LOS ANGELES, CALIF.

YPATINGO TIPO LĖKTUVAI

s. V. TAMULAITIS

Lėktuvai, kuriuos mes paprastai matome, savo bendra išvaizda visi panašūs: turi liemenį, kurio priekyje yra variklis (dideli lėktuvai turi sparnuose kelis variklius), toliau viršuj ar apačioj liemens — sparnas, gi liemens gale uodega su vairais. Tai nereiškia, kad nebuvo ir nėra bandymų pastatyti kitaip atrodančių lėktuvų. Tokių ypatingų lėktuvų yra trys pagrindiniai tipai: beuodegis, antis ir tandem. Iš jų kiekvienas turi tam tikrų teigiamų privalumų, kurie dar ir dabar bandomi panaudoti.

Beuodegis lėktuvas, kaip pats jo pavadinimas sako, yra be uodegos su vairais. Tokio lėktuvo skersvairiai veikia kartu kaip ir gilumos vairai, o visas lėktuvas pastatytas taip, kad turi tik sparną su trumpu liemeniu arba ir visai be jo. Kylis su posūkio vairu būna per sparno vidurį arba du mažesni sparno galuose.

Jau seniai galvota, kad geriausias lėktuvas būtų toks, kurs turėtų tik sparną, nes kiekviena išsikišanti lėktuvo dalis, kaip liemuo, sukelia oro pasipriešinimą, nuo kurio mažėja lėktuvo greitis, pasidaro reikalingi galingesni varikliai, padidėja kuro sunaudojimas. Tokiame sparne būtų įtaisyta lakūnui bei keleiviams kabina ir įdėti varikliai. Toks lėktuvas dar yra vadinamas skrendančiu sparnu. Beuodegis lėktuvas, kurio sparnas yra trikampės formos (pieš. 4) vadinamas delta dėl savo panašumo į graikų abėcėlės didžiąją to vardo raidę

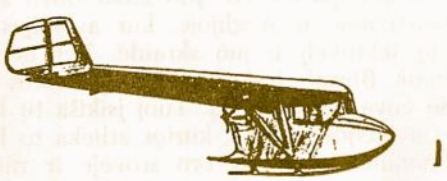

1

Pirmus svarbesniuosius beuodegių lėktuvų tyrinėjimus atliko vokiečiai, kurie visą laiką pirmavo toje srityje. 1930 m. prof. Lippisch vadovaujant, pirmiausiai buvo pastatytas beuodegis sklandytuvas, kurį išbandžius prie jo buvo pritaisytas variklis (pieš. 1). Tuo laiku beuodegiais lėktuvais pradėjo domėtis ir anglai, bandydami pastatyti tos rūšies karo lėktuvų. Iš jų labiausiai nusisekęs buvo dvivietis naikintuvas Westland Hill "Pterodactyl"

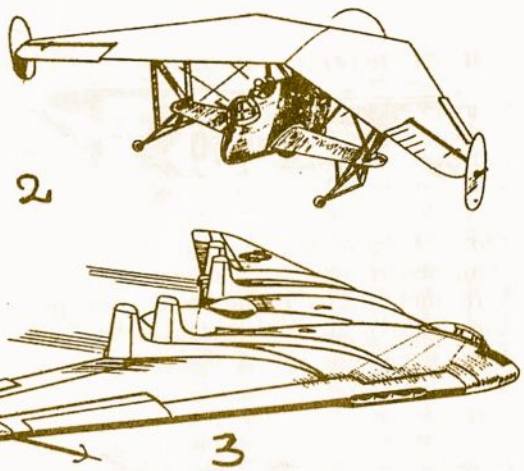

2

3

(pieš. 2). Paskutinio karo metu ir tuoj po jo amerikiečių Northrop kompanija buvo pastačius kelis bandomuosius skraidančius sparnus (pieš. 3).

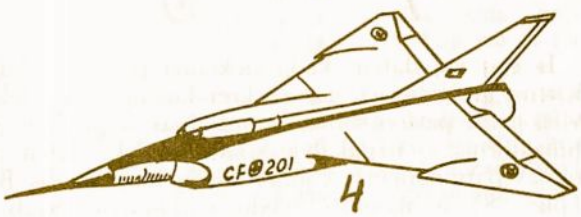

4

Išradus sprausminį variklį ir siekiant didelių greičių vėl buvo bandoma panaudoti beuodegį lėktuvą, kuris dabar jau buvo tiek ištobulintas, kad rado pritaikymą karo aviacijos reikalams. Šiuo laiku visos didžiosios vakarų valstybės turi beuodegių naikintuvų (pieš. 4) ir bombonešių (pieš. 5), daugiausia pastatytų deltos formos ir skrendančių greičiau už garsą.

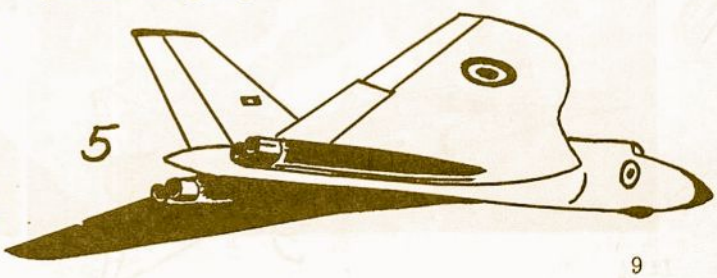

5

Anties tipo lėktuvas iš pirmo žvilgsnio beveik nesiskiria nuo paprasto lėktuvo, tik pamatę jį skrendant tikrai nustebtumėm, nes jis skrenda uodega į priekį. Spėjama, tokio tipo lėktuvus buvo pradėta statyti nusižiūrėjus į skrendantį paukštį (antį) su ištiestu pirmyn kaklu, tik galvos vietoje buvo uždėtas stabilizatorius su gilumos vairais. Anties tipo buvo ir pirmasis lėktuvas, pastatytas brolių Wright.

Po I Pasaulinio karo šio tipo lėktuvais susidomi vokiečiai dėl jo gerų savybių saugumui: juo skrendant negalima užplėšti lėktuvo nosies į viršų tiek, kad jis nustotų greičio, o, be to, jis sunkiai įvedamas į suktuką. 1931 m. Focke-Wulf kompanija pastato net vieną keleivinį anties tipo lėktuvą (pieš. 6), bet trūkstant pinigų naujiems bandymams, jie

6

tuo ir baigėsi. Vėliau vieną kitą to tipo lėktuvėlį stato atskiri aviacijos mėgėjai (pieš. 7). Paskutinio karo metu buvo pastatyta bandomųjų anties tipo karo lėktuvų abiejose kariaujančiose pusėse, bet nebuvo panaudoti karo reikalams.

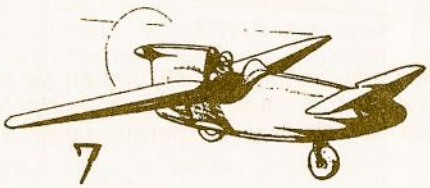
7

Ir štai vėl dabar, kada siekiama pastatyti 2 ir 3 kartus greičiau už garsą skrendančius karo lėktuvus, jiems pasirenkamas anties tipas – priekyje stabilizatorius, o užpakalyje sparnas. Toks dabar statomas pats naujausias amerikiečių bombonešis B-70 (pieš. 8) ir naujasis švedų naikintuvas Saab 37 (pieš. 9).

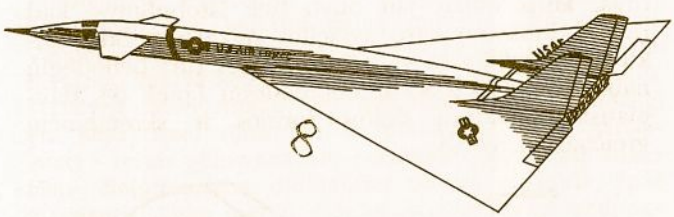
8

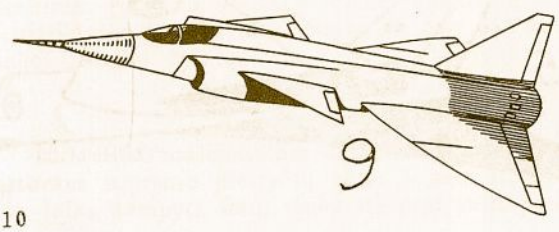
9

Tandem lėktuvas yra toks, kuris turi du sparnus ne vieną virš kito, bet vieną už kito. Tokio tipo pirmasis lėktuvas buvo pastatytas 1926 m. prancūzų konstruktoriaus Peyret, kurs norėjo panaudoti stabilizatorių kėlimo padidinimui ir kartu suprastinti lėktuvo valdymą. Tam tikslui stabilizatorius buvo pakeistas antru sparnu (pieš. 10). Tačiau bandymai su šiuo lėktuvu nedavė lauktų išdavų ir nuo

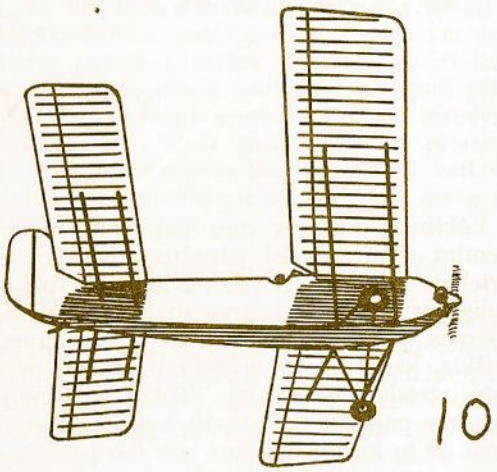
10

tolimesnės tandem tipo lėktuvų statybos buvo atsisakyta, kol 1935 m. kitas prancūzas Mignet pastatė savo pragarsėjusią "Dangaus Blusą" (pieš. 11).

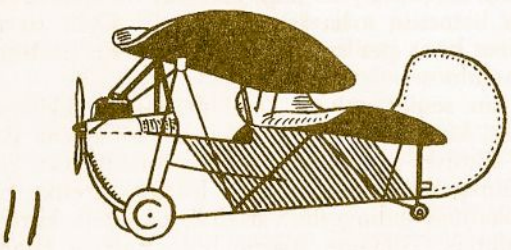
11

Tai buvo mažas, pigus su suprastintu valdymu (be skersvairių ir gilumos vairų) tandem tipo lėktuvėlis. Jis buvo sukonstruotas tam, kad kiekvienas žmogus, besidomįs skraidymu, su juo galėtų lengvai išmokti skraidyti ir norint, nesunkiai ir be didelių išlaidų, pasistatyti. Juo labai buvo susidomėta Prancūzijoje ir Anglijoje, kur aviacijos mėgėjai statė tą lėktuvėlį ir juo skraidė. Bet netrukus su "Dangaus Blusa" įvyksta viena po kitos avarijos, kuriose žuva gerų lakūnų. Tuoj įsikiša tų kraštų civilinės aviacijos įstaigos, kurios atlieka to lėktuvėlio aerodinaminius tyrimus oro srovėje ir randa, kad jis neišvedamas iš smigimo. Uždraudžiama "Dangaus Blusą" statyti ir su ja skraidyti, o jos konstruktorius kaltinamas dėl įvykusių avarijų. Mignet ne-

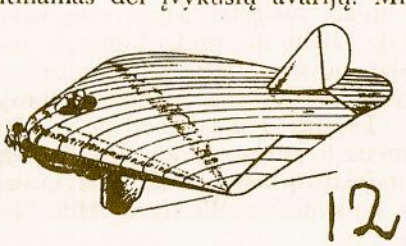
12

nusimena — naujai perkonstruoja savo lėktuvėlį ir su juo vėl pasirodo 1946 m. Dabar naujoji "Dangaus Blusa" yra toks pat saugus lėktuvas, kaip ir kiekvienas kitas, tačiau savo turėto populiarumo nebeatgauna.

Be šių trijų beuodegio, anties ir tandem tipo lėktuvų, buvo bandymų pastatyti ir kitokių, tikrai keistų formų lėktuvų (piešš. 12, 13, 14), tačiau jie nepasirodė kuo nors geresni už paprastus lėktuvus ir liko tik aviacijos istorijos lapuose.

MŪSŲ PADANGĖJE

• LSB Vadijoje atkūrus Oro Skautų skyrių, jo vedėjo pareigas laikinai ėjo ps. A. Kėželis, o nuo 1962 m. lapkričio mėn. 5 d. šioms pareigoms buvo pakviestas ir patvirtintas s. V. Tamulaitis. Tad visais oro skautų reikalais prašoma kreiptis į jį.

• LSB Vadija savo š. m. balandžio mėn. 3 d. posėdyje peržiūrėjo ir patvirtino naudojimuisi oro skautų patyrimo laipsnių programą, o. š. m. gegužės mėn. 15 d. posėdyje pradėjo svarstyti oro skautų veiklos nuostatus, kuriuos parengė s. V. Tamulaitis.

• Pagal pravestą Brolijos Vadijos registraciją šiuo metu veikia 4 oro skautų vienetai: oro skautų eskadrilė Čikagoje ir oro skautų skraidos Bostone, Los Angeles ir "Vasario 16" gimnazijoje Vokietijoje.

• Š. m. balandžio mėn. 23 d. s. V. Tamulaitis turėjo pasitarimą su Vyr. Skautininku s. E. Vilku, jam besilankant Los Angeles mieste. Buvo tartasi apie oro skautų šakos praplėtimo ir veiklos pagyvinimo galimybes bei peržiūrėtas oro skautų veiklos nuostatų projektas.

• Los Angeles mieste sk. vyčio v. sl. J. Gliaudžio iniciatyva 1960 m. lapkričio mėn. 12 d. buvo įsteigta oro skautų "Vanagų" skraida, kuri šiuo metu priklauso mišriai "Dariaus ir Girėno" draugovei, susidedančiai iš minėtos oro skautų skraidos ir 2 skautų skilčių. Oro skautai pasižymi veiklumu ir dabar pirmauja draugovės konkurse. Jie, kaip ir kiekvienais metais, gražiai pasirodė šių metų Kaziuko mugėje. Nuo 1961 m. gruodžio mėn. 15 d. skraidai vadovavo o. sk. J. Karalius. 1962 m. rudenį jam išvykus į pranciškonų gimnaziją Kennebunke, skraidūno pareigas eina o. sk. C. Tamulaitis, orūno — o. sk. R. Nefas, o skraidos instruktorium yra s. V. Tamulaitis.

• Los Angeles mieste gyvenąs ir parodąs daug prielankumo oro skautams muz. A. Narbutas parašė muziką oro skautų dainai "Į padanges!", kuri spausdinama šiame mūsų skyrelyje.

BENDRADARBIAVIMO KELIU

Brolijos specialiųjų šakų - jūrų ir oro skautų gražus bendradarbiavimas yra jau seniai pasireiškęs. Oro skautai visuomet susilaukdavo paramos iš savo "vyresniojo brolio", senesnio tiek amžiumi, tiek patirtimi.

Ypatingai malonu pažymėti, kad ir paskiri jūrų skautai mums mielai padeda. Iš tokių išskirtinas j. ps. Stp. Makarevičius, kurio meniški sugebėjimai yra žinomi ne tik jūrų skautams, bet ir pačioje Brolijos Vadijoje iš jo pagamintų projektų įvairiems skautiškiems ženklams.

J. ps. Stp. Makarevičius visuomet rodė ir teberodo daug dėmesio bei prielankumo oro skautams ir mielai jiems padeda. Jis pagamino projektą oro skautų ženkliukui, o dabar šis mūsų skyrius "Sk. Aide" pasipuošia nauja vinjete taip pat jo nupiešta.

Oro skautai yra dėkingi j. ps. Stp. Makarevičiui už jo brolišką pagalbą ir tikisi, kad tai liks pavyzdžiu gražiam Brolijos šakų bendradarbiavimui ir darniam sugyvenimui. **T.**

Stovykloje yra darbo.
Nuotr. Vl. Bacevičiaus

Skyrių tvarko ps. M. Vasiliauskienė, 51 Smithfield Dr., Toronto 18, Ont., Canada

PRIE LAUŽO

Grigo ratai atvažiavo
Pagirin su naktele
Palapinės šalia klevo
Snaudžia rūko patale.

Vidur miško
Ant kalnelio
Laužas dega, -
Aš budžiu.
Šlamesį lapelio žalio,
Skruzdelės žingsnius girdžiu.

Kas čionai su žiburiukais
Slenka į palapines ?
Atneša jon vabaliukai
Žvakeles man auksines.

Atpupsi ramus eželis
Prie ugnelės susišilt.
Lapė traukiasi į šalį -
Bijo uodegą nusvilt.

Kas ten ąžuolėly ūkia ?
Žiba akys ...
Gal vilkų ?
Ne - pažįstu :
- Pelėdžiuke,
Neišgąsdinsi vaikų !

Šlamesį lapelio žalio,
Skruzdelės žingsnius girdžiu...
Vidur miško,
Ant kalnelio
Laužas dega, -
Aš budžiu.

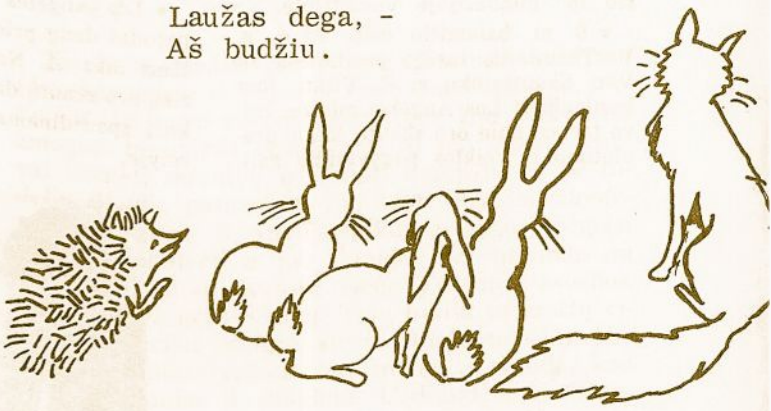

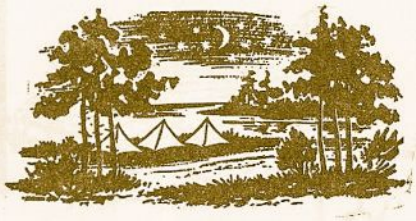

MIELOS SESĖS IR BROLIAI

Šį kartą bandau jums rašyti ant jaučio odos. Tai pereitų metų stovyklos nuotykis, kaip man vienas skautukas papasakojo, o aš mėginau jį ženklais jums aprašyti. Lengva skaityti, ar ne? Pamėginkite ir jūs kokį šios stovyklos nuotykį aprašyti ženklais ir atsiųsti "Skautų Aidui". Pažiūrėsim ar daug perskaitys.

ŠTAI KAI KURIŲ ŽENKLŲ PRASMĖ:

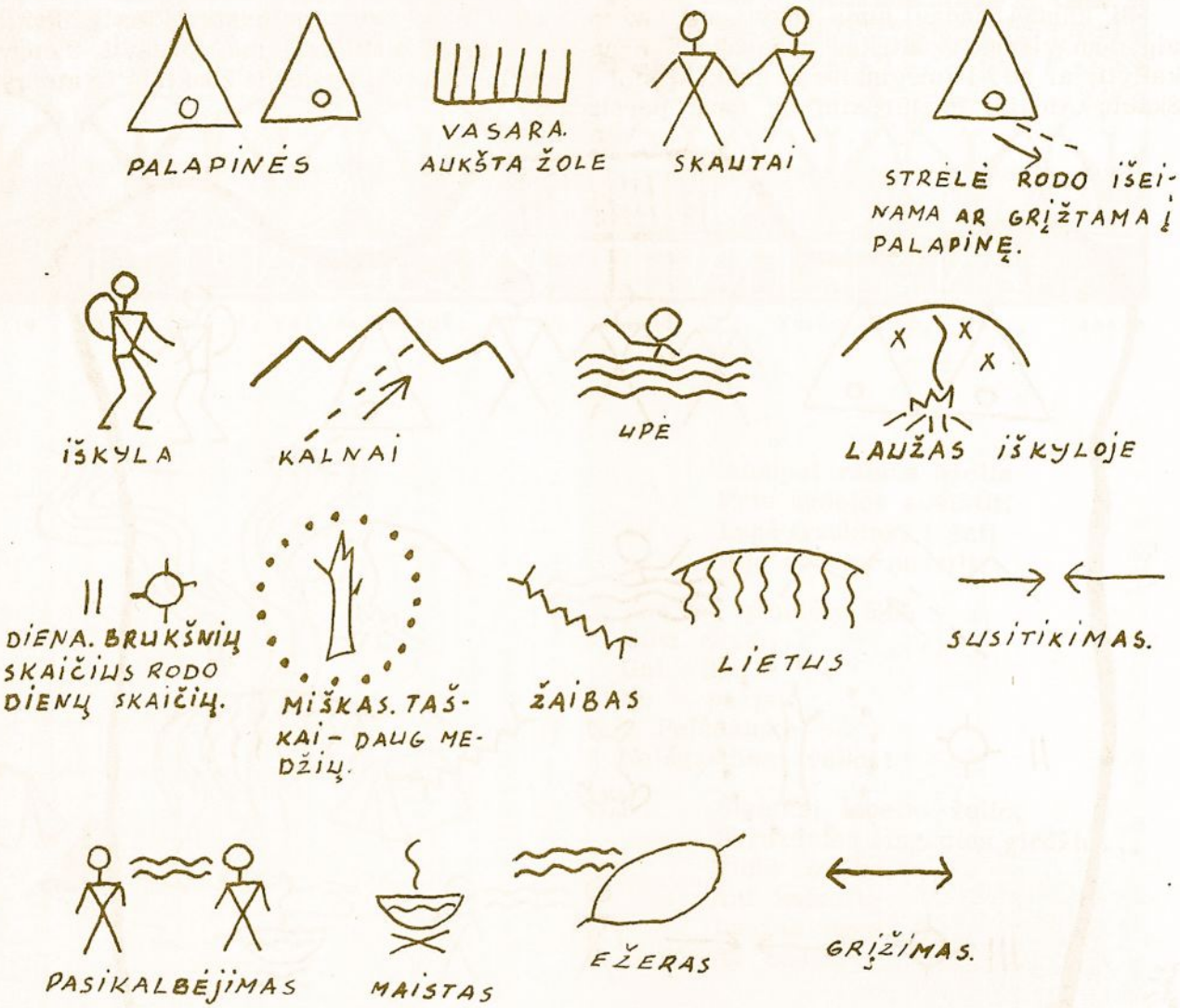

Jūsų broliukas A. Kasparūnas iš Elizabeth'o gali aukštai šokti . . .

UŽDAVINYS NR. 16

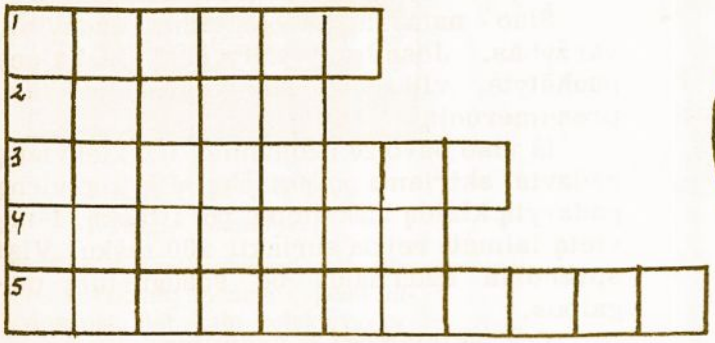

1. Kuris pirštas iš eilės yra rodomasis?
2. Naminis paukštis.
3. Kuo apsiklojame?
4. Vyro vardas.
5. Savaitės diena.

Visų žodžių pirmosios trys raidės yra vienodos.

UŽDAVINYS NR. 17

Įspėkite žodžius:

1. ŽAULAS
2. DUKĖB
3. TAKNIS
4. RANAV
5. TAKSAUS

UŽDAVINYS NR. 19

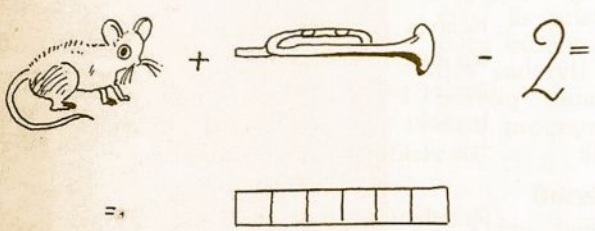

UŽDAVINYS NR. 18

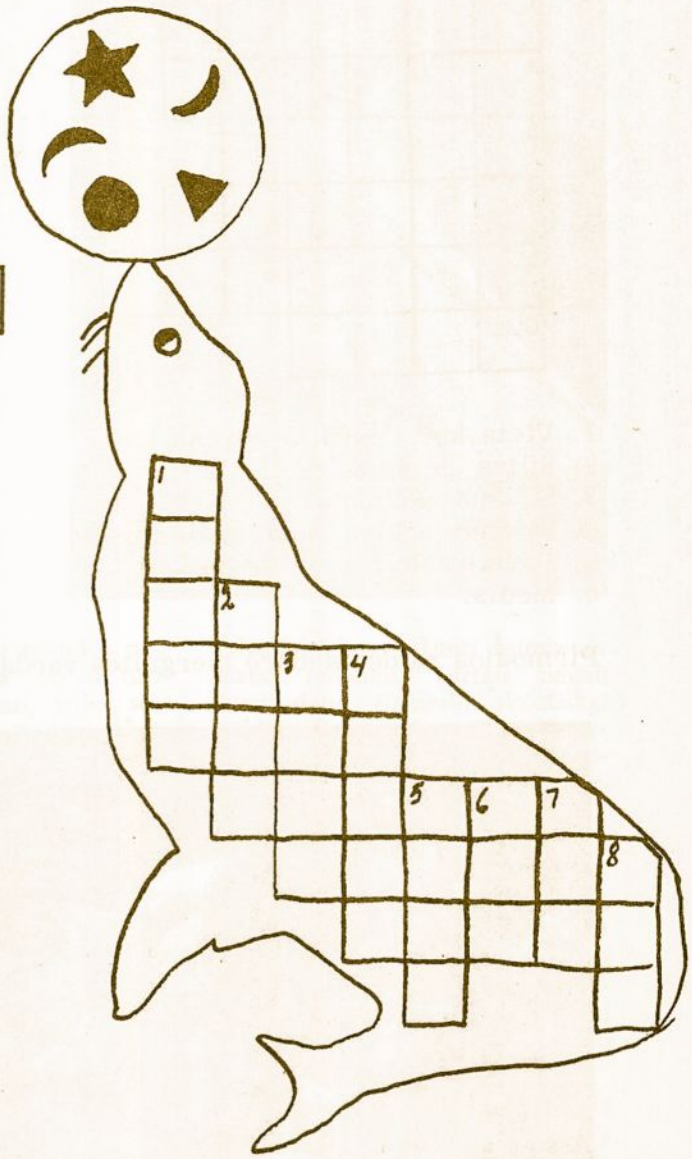

ŽEMYN :

1. Kuo klausome? (vienask. vardininkas)
2. Kuo vaikštome? " "
3. Lietuvaičių gėlė.
4. Ką dedame ant kojų? (daug. vardininkas)
5. Gyvulys, kuris glostomas murkia.
6. Ne man, bet - - -
7. Ne tau, bet - - -
8. Naudininko klausiamas žodelis.

UŽDAVINYS NR. 20

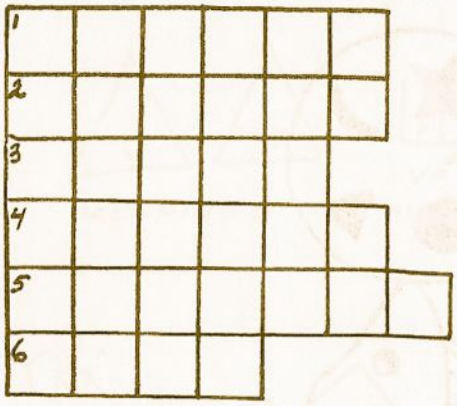

1. Vieta kur Dievulis gyvena.
2. Šiltas gėrimas.
3. Su kuo uostome?
4. Su kuo arklys nusibaido muses.
5. Pastatas kur gyvuliai laikomi.
6. Medis.

Pirmosios raidės sudaro mergaitės vardą.

L.K. Šarūno dr-vės Elizabeth, N.J. vilkiukai A.Jarmas, J.Švenčiūnas, J.Juška ir A.Bitėnas šių metų stovykloje.

Nuotr. A.Jarmo

VARŽYBOS

Šiuo numeriu užbaigiame uždavinių varžybas. Jose gali dalyvauti kiekviena paukštytė, vilkiukas, ūdrytė ir bebriukas, prenumeruojąs "Skautų Aidą".

Iš viso buvo 20 uždavinių. Už kiekvieną uždavinį skiriama po 10 taškų. Už kiekvieną padarytą klaidą atskaitoma po 1 tašką. I-mą vietą laimėti reikia surinkti 200 taškų. Visi sprendžia uždavinius be suaugusiųjų pagalbos.

Yra skiriamos 3 premijos:

I-ji premija - 5 doleriai,
II-ji premija - 3 doleriai,
III-ji premija - 2 doleriai.

Jei bus teisingai išsprendusių daugiau negu vienas, burtų keliu bus išrinkti laimėtojai.

Visus atsakymus siųsti kartu iki 1963 m. gruodžio 31 d. šiuo adresu:

"Skautų Aido" varžybos,
51 Smithfield Dr.,
Toronto 18, Ont.,
Canada

TREMTINIO SKUNDAS

Sesut!
Bus Nemuno širdis nustojus plakti...
Žiemužė ledo kaspiną užties,
Palauk manęs Vasario šaltą naktį -
Prie šulinio palinkusios svirties.

Sugrįšiu ten be tako, ir be kelio
Tėvynės ilgesy liūdna...
Bus vakaras suklupęs prie smūtkelio,
Ir sodžiuj bus nutilusi daina.

Nelauks gal nieks manęs?
Bus namas tuščias...
Beržai palinkę tėviškę bylos,
Ir nieks nepalydės į dalią rūsčią,
Tik viekiemy šuva piktai sulos.

Su debesim mėnuo ant žydro stalo,
Tarytum mažas kūdikėlis žais,
Skubėsiu pailsėt už kaimo galo,
Po numylėtais tėviškės beržais.

Sibiras, 1962 m.

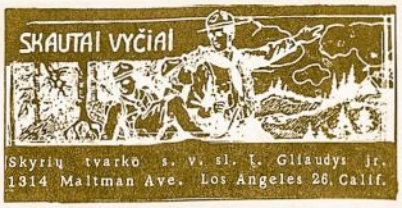

TARP MŪSŲ...

Jurgis Gliaudys jr.

"... daugelis atskirų vyčių dirba su skautų vienetais, jiems vadovauja. Bet, kaip kolektyvas organizuota grupė, — ne. Organizuota grupė yra atsiskyrusi, uždara ir veikia tik sau. Tas reikalinga, būtina... tačiau, visiška vyčių vieneto, kaip grupės, izoliacija nuo kitų skautų padaro juos mažai pažįstamus, mažai žinomus..."

A. Žagaraitis

Įdomus vyčio A. Žagaraičio pasisakymas. Bet, ar taip iš tikrųjų vyčiai yra izoliuoti? Panagrinėkime. Žiūrint į dabarties vyčiavimo pastangas supažindinti kitus su vyčiavimu, mes galime vyčių pastangas suskirstyti į tris dalis: 1) spauda, 2) kolektyvinė veikla, ir 3) asmeniška veikla. Nagrinėjant pirmą dalį — spaudą, galime matyti lietuvių vyčių spaudos padėtį ir kas atsiekta. Vyčiai turi nuosavą skyrių "Skautų Aide", senoką vadovėlį, ir prižadėtą (bet iki šiol nesukomplektuotą ir neatspaustą šioms dienoms pritaikytą) naują vyčių vadovėlį. Žiūrint į antrą dalį — veiklą, matome vyčių būrelių iškylas ir stovyklas; pašnekėsius ir paskaitas. Atkreipiant dėmesį į trečią vyčių veiklos dalį — asmeniską veiklą, mes įžiūrime vyčius, vadovaujančius draugovėms, tuntams ir prisidedant prie bendros skautų veiklos administravimo.

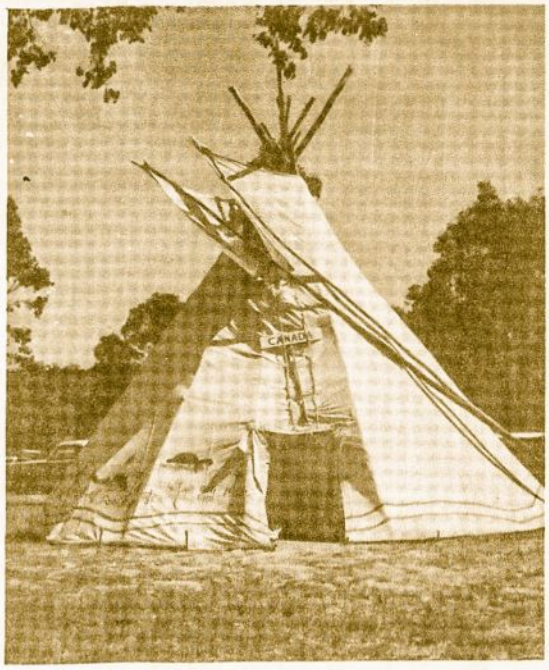

Kanados sk.-vyčių palapinė vasaros stovykloje, Australijoje.
Nuotr. R. Cibo, Jr.

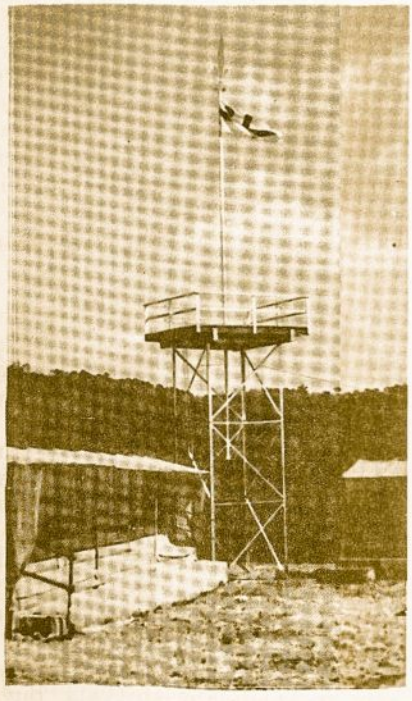

7-to Pasaulinio Skautų vėliavos bokštas. Vyčių Sąskrydžio Nuotr. R. Cibo, Jr.

Šių, 1963 metų "Skautų Aido" numeriuose vyčių skyriuje, spausdinami keturi rašiniai, kurie suteikia praktiškų patarimų būrelio veiklai; rašiniai aiškiai nusako dabarties vyčiavimą ir papildo jau pasenusį ir ne visų turimą vyčių vadovėlį. Šitas rašinys yra trečias; jis pristatys bendrą kandidatų būrelio vaizdą. Rašinys padės sudaryti kandidatų ir vyčių būrelių vadams tinkamą kandidatų programą.

Skyriaus Redaktorius

Būrelio įkūrimas

Vyčių veikloje naujų būrelių įkurimas palaiko vyčių veiklos efektingumą ir vientisumą. Nauji būreliai aktyviau veikia savo tikslams atsiekti. Jie tam tikru būdu pavaduoja senesnius vyčius, kurie dažnai būdami užimti šeimos ar darbo reikalais, kartais negali skirti daug dėmesio skautiškai veiklai. Tad vyčių veiklai pagyvinti be galo svarbu vyčių organizacijai turėti gausų ir veiklų prieauglį.

Vyčių prieauglis turi atitikti vyčių organizacijos tradicijoms ir nuostatams. Kandidatai į vyčius turi aiškiai įrodyti savo sugebėjimus vykdyti vyčiavimo uždavinius ir pasiryžimą aktyviai dalyvauti skautų veikloje. Savo ryžtą ir sugebėjimus kandidatai įrodo per tam tikrą laikotarpį.

Kandidatų bandymo laikotarpis trunka apie metus laiko. Per tą laiką kandidatų būrelis, vyčių būrelio vedamas, rengia sueigas, pašnekėsius, iškylas ir stovyklas. Metų bėgyje kandidatai arčiau susipažįsta, susidraugauja ir dėl to gimsta bičiuliškumo nuotaikos. Per tuos metus kandidatai gerai patyria, kas yra skautų vyčių veikla ir apsisprendžia vyčiavimo atžvilgiu.

Galutinis kandidatų būrelio narių pasirengimo įrodymas pasireiškia vyčių būrelio surengtuose kandidatų egzaminuose. Čia galutinai paaiškėja kandidato kvalifikacijos. Per egzaminus vyčiai nustato kiekvieno kandidato patyrimo ir skautiškų sugebėjimų laipsnį.

MALŪNTILTIS

APYSAKA

ALVYDAS TAUTKUS

(tąsa)

Rusas pašto viršininkas su žmona ir dviem mokyklinio amžiaus berniukais dar tą pačią puolimo naktį Ignoto vyrų buvo suimti ir išvežti į Vybradus. Mokyklos vedėjas su šeima buvo išvykęs atostogų į Minską. Taigi užimti mokyklą jokių sunkumų nebuvo - reikėjo tik duris išlaužti. Tuo būdu rusų valdomi miestelio centrai per vieną naktį dingo, ir kai anksti rytą į miestelį įbildėjo Bogušo karieta, miestelis jau buvo visiškai išvalytas ir saugus.

Bogušo karieta, dvejetu kinkyta, pasuko pro vartus į kleboniją. Sauginas įtempė vadeles, sustabdė arklius ir atsiduso.

— Nemaniau, kad taip gerai važiuoji, — pagyrė Sauginą bajoras, iššoko iš karietos, iškėlė dukterį ir įspaudė į Saugino delną auksinį pinigą.

— Pone, nesu pasamdytas vežioti, — kiek įsižeidęs tarė Sauginas.

— Imk, jei duodu, prisiminsi pergalę...

Senis nusišypsojo, pasūko ūsus ir nulypo žemyn.

Klebonas, pamatęs Bogušus, išskubėjo pro stiklinę verandą.

— Andriau, mes išgelbėti, — sušuko dvasininkas ir apkabino bajorą.

Reginos akys buvo pilnos ašarų. Ją baisiai jaudino tokia neįprasta scena. Ji niekaip negalėjo suprasti, kad taip lengvai, greitai viskas pasikeitė.

— Štai, čia Miškaičių seniūnas Sauginas. Jo vyrai paėmė miestelį, — pristatė klebonui kaimietį, kuris savo povyza, rodos, čia visai nesiderino.

— Smarkūs vyrai, smarkūs vyrai, — gyrė klebonas, — bet tas tavo Jurgis, Sauginai, kaip kunigaikštis...

Sauginas nesivaldė iš džiaugsmo. Rodos, jis jau dabar galėtų mirti, tiek garbės iš gerų žmonių patyręs.

— Miškaičių vyrai mus išlaisvino, — kalbėjo klebonas, — sušaukite juos čia visus, po mišių pabūsim visi kartu, išalkę gi visi ir ištroškę...

Išstatę sargybas, Petras su Ignu savo vyrus nusivedė į bažnyčią. Joje suklaupė apie trisdešimt sukilėlių ir kelios miestelio moterėlės. Prie didžiojo altoriaus šone savo nuolatinėse minkšto pliušo kėdėse sėdėjo Bogušai.

Petras negalėjo žiūrėti į altorių. Kai tik jis akis pakeldavo, Regina nukreipdavo jo žvilgsnį. Juoda lygi suknelė su raudonais mezginiais apie kaklą tarpais jam sušvytėdavo skaisčiau, negu altoriaus angelėlis, kaltas iš balto marmuro.

— Dieve, nepražudyk manęs nuodėmėje, — kartojo Petras, žiūrėdamas į baltas bažnyčios grindis ir iš jų išlindusias, nudilusias vinis.

Po mišių trijuose klebonijos kambariuose buvo sustatyti stalai, apkrauti kumpiais, dešromis ir pyragais, apstatyti alaus asočiais. Ketvirtame, atskirame kambaryje, sėdėjo klebonas su Bogušais. Ten tuškėjo taurelės, laistėsi vynas ir kitokie brangūs gėrimai.

Petras buvo alkanas ir godžiai valgė. Ne mažiau

Kandidatai, kurie vyčių būrelio nuomone tinkami būti vyčiais, painformuojami ir įvedami į skautų vyčių eiles per tam tikslui surengtą įžodį.

Anglijos Vyčių Stovykla

Anglija. — Vietininko kvieslys sukvietė į Derby anglų skautų stovyklavietę (1963 m. balandžio mėn. 5 - 7 d.) "Drum Hill" pastovyklauti dešimt vyčių. Lietui pilant, penktadienį atkeliavo broliai pėsti iš Nottingham miesto. Jų laukė brolis Rimantas su karšta arbata ir užkandžiais. Šiltas kambarys ir arbata atgaivino sušalusius vyčius ir kandidatus. Manchester miesto broliai tik vidurnaktį po įdomios kelionės mašina pasiekė sutartą vietą. Vyčiai sutiko naujai atvykusius manchesteriškius ir po trumpo pasidalinimo kelionės įspūdžiais visi pradėjo rengtis poilsiui.

Šeštadienį 10 val. iš ryto įvyko vyčių stovyklos ir kandidatų kursų oficialus atidarymas. Vietininkas pasveikino atvykusius ir susirinkusiems apibudino stovyklos tikslus. Visą tą dieną vyčiai ir kandidatai kartojo III - II pat. laipsnius ir paįvairintus žaidimus. Vadovai aiškino kandidatams sueigų ir draugovių pravedimo būdus. Stovyklos programos pravedimas buvo pagal Gilwell kursų metodą. Skautininkas J. Alkis atvyko vakare aplankyti stovyklą.

Sekmadienis buvo paskirtas lauko užsiėmimams. Po skanių pusryčių stovyklautojai dirbo, statydami stovyklos vartus, ir sodino medelius, kuriuos "Drum Hill" anglų skautininkas pavadino Lietuviškais Medeliais (Jie taip bus ateityje vadinami).

Ketvirtą valandą po pietų vyčių ir kandidatų stovykla buvo baigta.

"Budėkime"

alkani buvo ir kiti vyrai. Čepsėjo lūpos, šlamėjo stalai, barškėjo puodai.

— Na, į sveikatą, už pergalę! — šaukė vyrai, gėrė alutį, kvatojo.

— Petrai, ko tu toks surūgęs, gerk, gerk-...

Petras negėrė. Jam staiga pasivaideno keista, iškovota lygybė. Aname atskirame kambaryje kitokie valgių ir gėrimų kvapai. Kodėl kitokie? Kodėl ne visi tą pirmąją pergalės valandą drauge? Kodėl Regina tenai — ji, kalbėjusi apie lygybę ir šviesią ateitį?

— Ko jūs toks susirūpinęs? — staiga išgirdo Reginą už savęs ir pašoko.

Mergaitė šypsojosi. Jos žvilgsnis buvo toks pat. Toks, kaip bažnyčioje, toks, kaip Malūntiltyje.

— Aš galvoju, panele, apie laimėjimą...

— Apie laimėjimą taip liūdnai?

— Aš nenuliūdęs...

Regina juo netikėjo.

— Eime ten, pas mus, — pasiūlė.

— Negaliu, panele... Mums čia paskirta vieta... — atsakė kiek su kartėliu, kurio toną mergaitė atpažino.

— Čia šeimininkas yra klebonas. Mano namuose taip nebūtų... Jei neinate, aš pasilieku su jumis...

Petras paraudo. Jis tikrai nebesuprato, kas čia pasidarė.

— Aš atsiprašau, panele, kad taip pasakiau... Jūs eikite ten. Eikite ten...

— Kodėl jūs nenorite, kad aš čia būčiau?

Vyras visai sumišo. Juo labiau, kad draugų akys be perstojo sekė kiekvieną jo ir Reginos judėsį, kad jų įtemptos ausys klausėsi jų žodžių...

— Jūs, panele, turite teisę pasirinkti, kur būti, — atsakė rimtai Petras, žiūrėdamas tiesiai į bajoraitę.

— Gerai, — tarė Regina jau be šypsnio, — palaukite, aš tuoj grįšiu... — apsisuko ir nuėjo į tą atskirąjį kambarį.

Petras klektelėjo į savo krasę. Vyrai staiga nuo jo nusisuko ir griebė už stiklų.

— Na, sveiks...

— Sveiks...

— Kas nori pakeisti Jurgį prie pašto? — staiga Petras kreipėsi į savo vyrus, norėdamas kaip nors juos užkalbinti.

Vyrai nė nepažiūrėjo į jo pusę.

— Ar girdite? — šūktelėjo jis.

— Girdime... Gali pats pakeisti, — atsiliepė Alfonsas, užsiversdamas stiklinę alaus.

— Dainą, vyrai! — kažkas šūktelėjo iš gretimo kambario.

"Raškyk, mergužėle, leliją ir rūtą.
Kad skausmo širdelėj daugiau tau nebūtų,
Bernelis jau midų gardžiai kaštavoja,
Bajoro dukraitę vylioja, vylioja"...

Suskambo sena Miškaičių daina. Traukė visi vyrai, plyšo klebonijos sienos, ir atskiro kambario pokyliautojai, pravėrę duris, stovėjo ir klausėsi.

Petras pašoko nuo stalo ir suriko Alfonsui:

— Einu pakeisti Jurgį!.. Dainuodamas Alfonsas tik palingavo galva ir kvailokai prasišiepė.

Tuo tarpu bajoraitė priėjo prie Petro su dviem taurelėm raudono vyno.

— Prašau, išgerkim drauge už laimėjimą... — ištiesė taurę, žiūrėdama į susinervinusį Petrą.

— Ačiū, panele, negaliu... einu į sargybą... teišgeria Ignas, juk ir jo grupė puolime dalyvavo... — pasakė, linktelėjo Reginai ir nėrė iš kambario...

Regina stovėjo apstulbusi. Šito ji niekada nesitikėjo. Dargi tėvuko ir klebono akyvaizdoje. Koks neišauklėjimas! Koks baisus storžieviškumas!..

Taureles mergaitė pastatė ant stalo ir paraudusi grįžo tarpdurin, kur stovėjo tėvas su klebonu...

Nutilus dainai, klebonas uždarė duris, ir vėl visi trys susėdo prie gražaus staliuko.

Tėvas stebėjo mergaitės sumišimą, bet nesuprato, kas jai pasidarė.

— Dukrele, išlaisvinti Sarvicai suruoš tokį pokylį, kokio dar šioje apylinkėjo nebuvo... Čia, žinai, kad ir geri anie vyrai, bet savotiški... — tarsi ramino dukterį bajoras, tik ką matęs nesmagią sceną su taurelėm.

— Tarp jų ir mūsų liks didelė praraja, nors dabar kartu kovojame. Yra bendrų tikslų, bet yra ir skirtingų. Šito mes nepakeisime, — tarė klebonas.

— Bet aš tikiu, kad ateis laikas, jog ir kaimiečiai pasikeis, apsišvies, ateinančių kartų vaikai taps mokytais ir išauklėtais žmonėmis, ir išnyks skirtumai tarp vieno krašto, vienos ir tos pačios religijos žmonių, — replikavo Regina, nesutikdama su, jos manymu, per siauromis ir pasenusiomis klebono pažiūromis.

— Vaikeli, — atsakė klebonas, — žmonės tik Dievo akyse yra lygūs, bet žmonės yra žmonės... Na, dar po vieną... — ir šeimininkas pripylė stiklelius...

Tuo tarpu Petras jau buvo prie pašto. Jurgis ten stovėjo kaip įkaltas su šautuvu rankoje ir, rodės, kad jis ten būtų galėjęs visą amžių stovėti. Taip jam patiko šautuvas, taip jį imponavo sargybinio pareigos, kad jis jokiu būdu nesutiko eiti į kleboniją vaišintis, kai buvo renkami sargybiniai.

— Jurgi, paleidžiu tave nuo sargybos, pastovėsiu aš čia pats... O tu bėk į Miškaičius, pasakyk Anelei, kad miestelis jau mūsų... ir ateikit, visi ateikit, tegu ir mama ateina... ir armoniką paimk, būtinai, nepamiršk...

Nustebęs Jurgis, perdavė šautuvą Petrui ir vykdė paliepimą.

Po vaišių klebonijoje Igno vyrai buvo apgyvendinami mokykloje, o Petro — pašte, kur kartu buvo ir valsčiaus raštinė. Miestelio žmonės parūpino sukilėliams čiužinių ir pagalvėlių, kai kurie žydai, norėdami įsiteikti naujajai valdžiai, iš savo krautuvėlių vyrams suneše cukraus ir degtukų.

Bogušas Sauginą paskyrė valsčiaus viršaičiu. Tokį paskyrimą gavęs, senis nesitraukė nuo miestelio gatvės, kad visi gyventojai jį matytų. Jis vaikščiojo ir vaikščiojo, tarytum jo pareigos tik tokios tebūtų buvę...

*

Anelė Sauginaitė ilgai žiūrėjo į veidrodėlį, pakabintą ant vinies šalia lango. Tamsiai geltoni plaukai buvo gerai įtempti, lygiai, glotniai sušukuoti, kasos stipriai supintos. Neaukšta kakta blizgėjo kaip

kaulas. Didelės mėlynos akys buvo linksmos ir malonios. Nosytė truputį riesta, kaip tėvo, bet tai tinka prie viso veidelio, ypač pre ružavų skruostų. Siauros lūpos irgi tėvo. Smakras kiek per didelis ir per tiesus. Visai ne poniškas. Bet juk ji valstiečio duktė. Marga suknelė, atausta smulkiom žaliom gėlytėm ir raudonais kvadratėliais buvo ta, su kuria vasarą į bažnyčią einama. Kartą tėvelis ją parvežė iš Panevėžio. Sakė, gavęs dovanų iš teisėjo tarnaitės, kuri esanti tolima mamos giminaitė.

— Einam jau, einam, — nekantravo Jurgis, — ko čia vis žiūrėti į tą blizgantį stiklą...

— Beeee... — kyštelėjo Anelė liežuvį, grįžtelėjusi nuo veidrodžio.

— Ar mamyte neisi? — paklausė mergina, kreipdamasi į Sauginienę, besitriūsiančią apie pečių.

— Bijok tu Dievo, vaikeli, — atsakė, lyg pasipiktinusi moteriškė, — visą ruošą paliksi ir lėksi, o ką gi ten aš pamatysiu; tėvas pareis ir pasakys...

Sauginienė išlydėjo Jurgį ir Anelę pro duris, pasekė dar iki vartelių ir matė, kaip jos du mylimieji puškavo dulkėtu vieškeliu. Atsisukę jie dar pamojo mamai. Sauginienė atsiduso ir grįžo į trobą prie savo darbų.

Anelė nešėsi rankoje batus, Jurgis išdidžiai žengė su armonika. Ir Anelei buvo smagu žiūrėti į tą armoniką. Juk Petras jos laukė, tai Petro paguoda darbe ir vargelyje...

Buvo sparti ir smagi kelionė. Jurgis norėjo vėl greičiau būti tarp vyrų, Anelei rūpėjo pamatyti Petrą. Kelias lėkte lėkė.

Kaip ir tikėjosi, Anelė miestelyje pamatė kitokį vaizdą. Netoli klebonijos šalia vieškelio stovėjo du jai pažįstami kaimo vyrai su šautuvais ir linksmai kažką šnekėjosi. Pamatę Anelę, jie šūktelėjo:

— Ei, pirmoji iš Miškaičių!..

— Petras, tur būt, nė nelaukia!..

Anelė čia atsisėdo ant griovio krašto ir, nusivaliusi į žolę kojas, apsiavė bateliais.

— Tai kas Miškaičiuose? Ar dar šieno neparvežė? — ėmė klausinėti vyrai viešnią.

— Rytoj veš... Visi sveiki... atsakė Anelė.

— Pasimatysim... — pasakė vienas iš jų nueinančiai su broliu merginai.

Jiedu nuėjo prie pašto. Petro ten jau nebuvo. Sargyboje stovėjo Ašoklių vyras.

— Eime, jis gal viduj, — tempė Jurgis Anelę. Jai taip čia viskas keistai atrodė. Vis tie bernai su šautuvais.

Iš tikrųjų Petras su keliais savo vyrais tvarkėsi buvusio pašto viršininko kambariuose. Didįjį kambarį tuštino - nešė baldus į kitus, klojo ant žemės čiužinius, kalė vinis sienose, kabino šautuvus ir kepures.

— Petrai! — tyliai ištarė Anelė, kai Petras nusisukęs kalė į sieną vinį.

Atsisuko, numetė kirvį ir nusišypsojo.

— O kas gi tavo akiai? — nustebo Anelė.

Vyrai susižvalgė reikšmingai. Petras priėjo arčiau.

— Nieko tokio... — atsakė ramiai. — O tu šiandien kaip į bažnyčią... Aha... — ir apžiūrėjo mergaitę nuo galvos iki kojų, tartum turguje perkamą daiktą. Mergaitė raudo.

— Kur tėvukas? — paklausė ji.

— Žinai, viršaičiu paskyrė, laksto po miestelį...

— Viršaičiu? — nustebo Anelė, pasukusi kaklą, lyg būtų gerai nenugirdusi, ką Petras pasakė.

— Duokš, Jurgi armoniką... Gerai, kad atėjai, Aneliuke, vakare ateis Ašoklių mergos, paupy gegužinę padarysim...

— O Miškaičių merginų jau niekam nebereikia? — Anelė erzino.

— Kas sakė, kad nereikia, tegu visos ateina, pašoks su kareiviais...

— Kokie čia iš jūsų dar kareiviai...

— O ką tu manai, — atsiliepė kažkas iš vyrų, — tu manai, kad jau mes niekam netinkam, palauk, pamatysi...

— Laikykitės mergužėlės, šį vakarą... pridėjo kitas.

Visi juokėsi. Visi buvo patenkinti. Petrui nuotaika grįžo. Jis griebė armoniką, atsisėdo ant praverto lango ir kai ims groti pasiutpolkę, pakreipęs galvą, nudribusiomis ant kaktos garbanomis.

Linksma darėsi visame miestelyje. Net žydai ir tie kraipė galvas sakydami:

— Ot, tai atėjo linksmi vyručiai, linksmi vyručiai...

Išgirdęs Petro armoniką, iš kažkur atskubėjo Sauginas. Pamatęs čia pat Anelę, suriko:

— Matai, ar nesakiau aš jums!.. Maskolių nebėra. O ta motina vis netikėjo. Dar ir dabar, tur būt, netiki... — ir garsiai senis nusikvatojo, springdamas iš laimės.

— Tai tu, tėveli, dabar viršaitis? — nedrąsiai pasitikrino Anelė.

— Na, o ką tu manai? — išdidžiai atrėžė Sauginas, — tu manai, kad viršaičiais būti tik mokyti gali. Pamatysi!.. Viršaitis Andriejauskas, tegu jį velniai, su maskoliais dingo į pačią peklą... Viskas dabar mūsų... Visur maskolius veja, sako Bogušas, jau tuoj bus visi valsčiai mūsų rankose, ir va...

Anelė stebėjosi karingu tėvuku ir nebežinojo ką jam sakyti.

Tuo tarpu įėjo Ašoklių Dauginis, senesnio amžiaus kaimietis, Saugino ištikimas bičiulis, po daudžiavos panaikinimo naujakurys, apylinkėje pasižymėjęs gabus piršlys.

— Kaip matau, Sauginai, čia jau nebeišsisuksi, — kalbėjo Dauginis, — ir viršaičiu tapai, ir savo žemes sujungti galėsi... Kada atvažiuoti į piršlybas, a?..

— Blūdiji, Dauginai! — spyrėsi Sauginas, — miežiai laukuose, kiaulės nenupenėtos, apie kokias piršlybas gali kalbėti?

— Visa apylinkė tau gėrybių privilks, tik daryk... Ir Bogušas kokį veršį papiaus. Ką tu manai, Miškaičiai nenusipelnė dovanų...

Petras nustojo groti, nušoko nuo lango ir tarė:

— Laikas pakeisti sargybas.

Jis išėjo į gatvę. Paskui jį išsekė kiti vyrai, nusikabinę šautuvus nuo sienos.

— Matai, ir laikai dar neramūs, vistiek... — suniurnėjo Sauginas Dauginiui, — kas žino, kas iš Petro išeis, išvažiuos kur kareivių mokyti ir bus tau sujungti žemes...

ANGLIJOS RAJONAS

Ižodžio ir vėliavų šventinimo iškilmės Manchesteryje.

Prieš vienerius metus čia buvo suburtas lietuviškas jaunimas po lietuviška-skautiška vėliava. Iš to mišraus vieneto, augant narių skaičiui, buvo sukurtos dvi dr-vės "Živilės" ir "Maironio". Daug darbo ir pastangų čia įdėjo draugininkai v.s.sl. I.Šnelytė ir s.v.v.sl. A.Jakimavičius, padedant tėvų komitetui, remiant visiems kolonijos lietuviams.

Štai, birželio 22 d. įvyko šių vienetų metinės - vėliavų šventinimo iškilminga sueiga. Sueiga pradėta raportais, vėliavų įnešimu ir įsakymais. Maironio dr-vės adj. s.v. kand. V. Virbickas pakeliamas į skiltininko laipsnį; Živilės dr-vės sesės Pažėraitės duoda skaučių įžodį. Draugininkė v.s. sl. I. Šnelytė perskaitė sveikinimus. Dvasios vadas kun. V.

Živilės ir Maironio dr-vių vėliavų šventinimas. Anglija. Nuotr. A. Kontrimo

— Tu manai jis paliks ūkį ir išvažiuos. Petras taip nepadarys. Ką gi tėvas vienas veiks palikęs? Tu klysti, Pranai...

— Klystu ar neklystu, bet piršlyboms laikas netikęs... Aneliukė dar ne per sena, nėra čia ko skubėti...

Anelė žiūrėjo pro langą, kaip Petras tvarkėsi su sargybiniais ir klausėsi, ką tėvas su Dauginiu kalbasi. Tos kalbos tokios jau įprastos, tos derybos vis vienodos. Tėvukas teisybę sako, kad laiko ji dar daug turinti, kas gi tie devyniolika metų. Petras tikrai jai patinka, bet tekėti dar per anksti, tikrai anksti dar tą kryželį pradėti nešti.

— Tėti, ar aš galiu čia tau kuo padėti? — priėjusi prie Saugino pasisiūlė duktė.

— Paspirgink lašinių, noriu valgyti, o tu, Jurgi, — kreipėsi į sūnų, — nueik į kleboniją ir pasakyk Bogušui, kad iš Šarvicų atvežtų vėliavą. Reikia ją čia pakabinti, kad visi matytų, jog ruskių nebėra.

Jurgis išėjo. Anelė griebėsi keptuvės. Tokia sunki, brangi pašto viršininko keptuvė. Bus skanu iš jos valgyti.

Pakepus lašinių ir nebeturėdama ką veikti, išėjo į gatvę pasidairyti. Patraukė iki mokyklos, kur buvo daugiau jų kaimo bernelių.

Prie durų susidūrė su Ignu.

— Na, iš kur tu čia? — nustebo Ignas, net atšokęs.

— Atėjau pasižiūrėti, ką čia mūsų vyručiai veikia.

— Kaip matai, užėmėm visas vietas ir gyvenam...

— Kada gi į Miškaičius grįšite?

— Tai jau ne nuo mūsų priklauso. Eik į vidų, pažiūrėk, kaip čia įsitaisėm...

Mergaitė įėjo. Vaizdas panašus, kaip ir pašte. Apsidairė, pasisveikino su visais ir grįžo į gonkas. Ignas stovėjo atsirėmęs į sieną ir kramtė smilgą.

— Būsi gegužinėj? — paklausė.

— Manau būti, tik mama rūpinsis, ilgai nesulaukus.

— Šoksi su manimi?

— Su visais šoksiu... Kodėl gi ne?..

— Bet su Petru, tur būt, daugiausia?..

Anelė paraudo. Kas jam rūpi su kuo aš šoksiu! Netašytas. Koks buvo, toks ir liko.

— Kas tau darbo, — atkirto įžeista.

— Na, na... Tavo laimė, jei Bogušaitės nebus...

— Tu kvailas... — supyko Anelė, apsisuko ir nuėjo...

Gatve vyrai jodė arklius girdyti. Mojo jai vyrai, kalbino, juokėsi. Sukosi dulkės. Be vėjo leidosi jos tuoj pat žemyn.

Kaitra vis dar kankino ir žmones, ir gyvulius.

(Bus daugiau)

Kamaitis pašventino dr-vių vėliavas. Vėliavų šventinimo krikšto tėvais buvo p.p. Karnauskai "Maironio" dr-vės vėliavai ir p.p. Pilkauskai "Živilės" dr-vės. Pašventinus vėliavas, kun. V. Kamaitis tarė jausmingą žodį, sugretindamas skautų obalsio Dievui, Tėvynei ir artimui reikšmę su esminiais religijos bruožais - Tikėjimu, Viltimi ir Meile.

Rajono vadas s. J. Alkis savo kalboje apibūdino abiejų draugovių pasiektus laimėjimus, s.v. v.sl. A. Jakimavičius padėkojo abiem kalbėjusiem už žodžius ir pakvietė pasirašyti šventinimo akte. Pasirašė kun. V. Kamaitis, Ramovėnų pirm. K. Murauskas, D.B.L.S. Manchesterio skyr. pirm. A. Jaloveckas, Liet. Soc. Klubo pirm. A. Kublinskas ir kt.

Aktą pasirašius, sesės ir broliai vienas po kito pabučiavo pašventintas vėliavas, kurias išnešus po trumpos pertraukos prasidėjo meninė programa. Buvo paskaitytas veikaliukas "Skautų sapnas", paruoštas skautų tėvų komiteto švietimo vadovo p. Virbicko. Veikaliukas labai tiko dienos šventės nuotaikai. Po to tautinių šokių grupė, vad. dr-kės I. Šnelytės, pašoko Kubilą, Šustą, Lenciūgėlį.

Po sceninės programos visi svečiai buvo pakviesti pasivaišinti ir pasilinksminti. Veikė skrajojantis paštas, loterija ir kitos įvairenybės.

J.M.

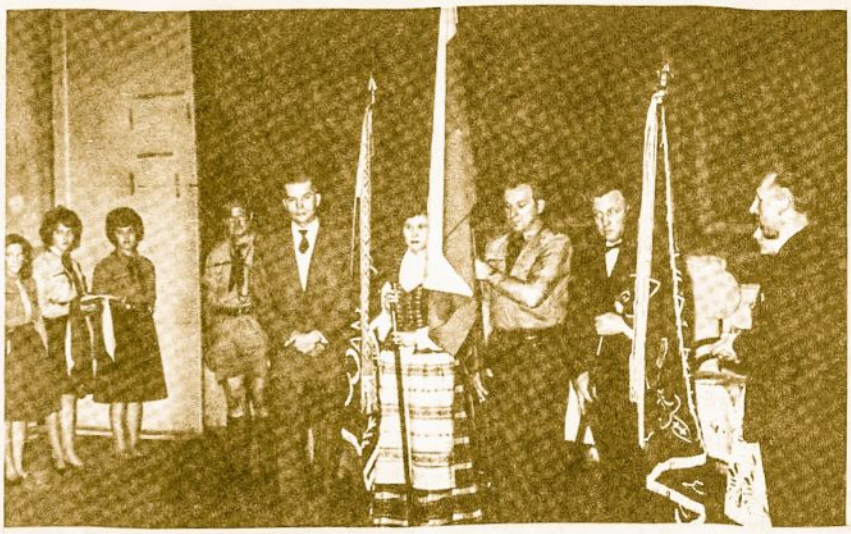

Po vėliavų pašventinimo dvasios vadas kun. V. Kamaitis sveikina. Nuotr. A. Kontrimo

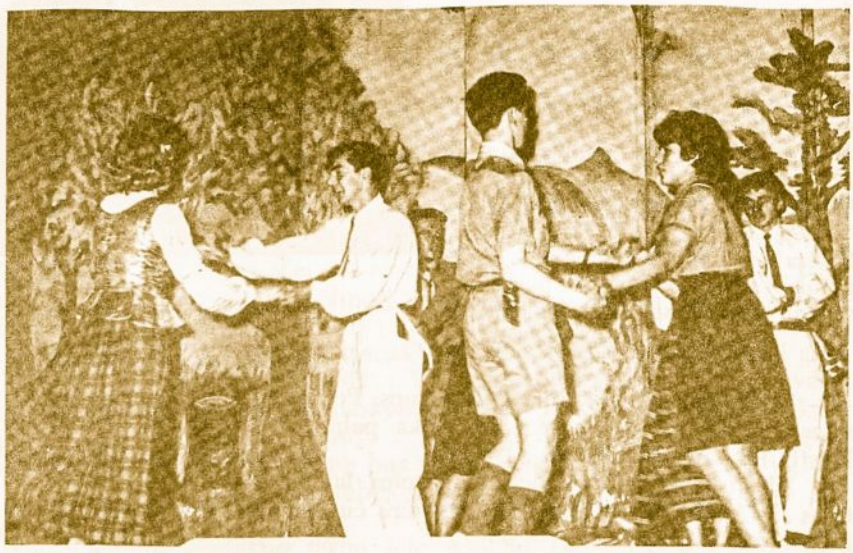

Gražiai buvo sušokti tautiniai šokiai Manchesteryje vėliavų pašventinimo iškilmių dieną. Nuotr. A. Kontrimo

AUSTRALIJOS RAJONAS

* LANKĖSI RAJONO VADAS. LSS Australijos Rajono Vadas v.s. V. Neverauskas gegužės mėn. 25-26 d.d. lankėsi Sydnėjuje. Gegužės mėn. 21d. čia turėtas Rajono Vadijos posėdis, kurio metu padaryta visa eilė rajono veiklai svarbių nutarimų. Ta pačia proga R. V. susitiko su ALB Krašto V-bos pirmininku ps. J. Jonaičiu bei visa eile skautų vadovų, apsilankyta Sydnėjuje "Aušros" Tunto skautų surengtame Kaukių Baliuje.

Gegužės mėn. 26 d. R. V. dalyvavo "Aušros" Tunto sueigoje, kurios metu jis pravedė ps. A. Alčiausko įžodį ir įteikė LSS pasižymėjimo ženklus visai eilei Sydnėjuje gyvenančių skautų vadovų: Už Nuopelnus ordiną - s. kun. P. Butkui, ps. A. Dudaičiui, ps. A. Alčiauskui, s. M. Osinaitei-Cox; Tėvynės Sūnaus žymenį - s.v. v.sl. A. Migevičiui, Pažangumo žymenį - psl. R. Zinkutei. Pačiam R. V. neseniai apdovanotam Lelijos Ordinu jį prisegė LSB Rajono Vadeiva.

Gegužės mėn. 26 d. vakare R. V. išvyko atgal į Adelaidę.

* JŪROS BUDŽIAI. Žiemos metu, kol burlaiviai remonto stadijoje, Melbourno jūros budžiai vis dėlto nesnaudžia ir laisvą laiką paskiria irklavimui. Melbourno budžiams vadovauja Martynas Didžys, 3-čio kurso chemikas, o jam talkininkauja jūr. ps. V. Vaitkus (jūrų skautų skyriaus vedėjas) ir jūr. ps. A. Gabas.

Birželio mėn. atliktos dvi kelionės baidare. Bandomoji kelionė iš Altonos priemiesčio pajūriu ir Yarros upe 10 mylių aukštyn. Plaukė M. Didžys ir Bernardas Jarašius (5-to kurso medikas). Antroje kelionėje birželio mėn. 8-10 dienomis abu budžiai nuplaukė 50 mylių Yarros upe žemyn, persikeldami per keliolika akmenuotų krioklių ir daugelį medžiais užgriuvusių vietų. Kartu gabenosi palapinę, miegamus maišus ir maistą.

Be reguliarių savo sueigų kas mėnesį budžiai dalyvauja iškylose bei minėjimuose.

Birželio mėn. 16 d. aplankė vieną iš didžiųjų keleivinių laivų "Canberra", kuris tuo metu stovėjo Melbourno uoste. A.G.

* Naujasis "Džiugo" tunto tuntininkas ps. J. Makulis neseniai sušaukė tunto štabo posėdį Lietuvių Namuose

Thornbury ir sudarė šios sudėties vadiją: tuntininko pavaduotojas ir australų skautų reikalams ryšininkas - ps. A. Talačka, skautų skyriaus vadovas ir tuntininko pavaduotojas - k.ps. V. Vaitkus, tunto adjutantas - s. v. sl. Ed. Nagulevičius, skaučių skyriaus vedėja - s. D. Čižauskienė, vyr. skaučių "Audros" būrelio vadovė - v. s. sl. Jūratė Paragytė, skaučių "Živilės" draugovės draugininkė - v. s. v. sl. I. Normantaitė, skaučių "Živilės" draugovės adjutantė - v.s.v.sl.I.Didžytė, jaunesnių skaučių "Vaidilučių" draugovės draugininkė - v.s. v.sl. Audronė Paragytė, skautų vyčių "Dariaus Girėno" būrelio vadas - s.v. Remigijus Bakaitis, jūros skautų - budžių vadovas - psl. R. Slavickas, skautų "Margio" draugovės draugininkas - v. sl. K. Antanaitis, jaunesniųjų skautų vadovė - v.s. v.sl. B. Adomavičienė, jos pavaduotojomis - Rasa Žižytė, Nijolė Adomavičiūtė, ūkio skyriaus vadovas - J. Čirvinskas, tunto laužavedys - j.ps. A. Gabas. Papildomai dar paskirti vilkiukų draugovės adjutantu sl. Šarūnas Žiedas, skautų dr-vės adjutantu - ps. V. Adomavičius, korespondentai: skaučių - v. sl. Ieva Didžytė ir skautų - s.v.v.sl. R. Kazlauskas.

* Kunigaikščio "Margio" draugovė š.m. gegužės mėn. 25 d. suruošė iškylą į Gembrooką p. p. Kučiarauskų žemėje. Iškyloje dalyvavo 16 skautų. Jai vadovavo v. sl. K. Antanaitis (draugininkas), talkinant ps. V. Adomavičiui (draugovės adjutantas).

Iš Melbourno išvykom 8.45 val. rytą ir sėkmingai atvykome į pasirinktą vietą 11 val. Traukiny dainavome lietuviškas dainas. Iš stoties taip pat su daina pasiekėme stovyklavietę. Iškylos dalyviai buvo suskirstyti į "Vilkų, Lūtų ir Žalčių" ir Vyčių Kandidatų būrelius. Kiek užkandę bei įsikūrę pradėjome programą. Stovyklavimas buvo pagrįstas konkursais, t.y. už viską buvo duodami taškai skiltims: už lietuviškumą, darbų atlikimą, mazgus, kelionės ženklus, rikiuotę, dainas, drausmingumą ir medžių kirtimą. Svetima kalba kalbantieji buvo baudžiami, atskaitant už tai taškus.

Miške buvo pravestas žaidimas kelionė ženklais, kurį laimėjo Vilkų skiltis ir vyčiai kandidatai. Buvo atlikti du nakties žaidimai. Tradiciniai vyčiai naktį aplankė stovyklą ir sėkmingai įvykdė stovyklos užpuolimą, nors naktį ir buvo einama sargyba.

Vakare įvyko laužas, po kurio vyčiams kandidatams ps. V. Adomavičius skaitė pašnekesį - Lietuvos Konstitucija.

Sekmadienį skautai dalyvavo mišiose. Po jų miške buvo pravesti dar du žaidimai ir dviejų dienų iškyla baigta laužu. Beržas.

* "Džiugo" Tunto tuntininkas ps. J. Makulis sušaukė birželio 21 d. skautininkų sueigą ir tuo atgaivino ramovės veiklą. Sueigos pradžioje kun. P. Dauknys, MIC ir Vytautas Šalkūnas davė paskautininkio įžodį. Jį pravedė s. A. Bakaitis. Naujuosius ramovės narius pasveikino ilgesniu ar trumpesniu žodžiu ps. J. Makulis, s. A. Bakaitis ir v.s. A. Krausas. Džiugu, kad skautininkų šeima Melbourno padidėjo dviem naujais nariais. Linkėtina, kad jie įneštų į skautišką veiklą savo dalį ir būtų gyvais skautininkais, atlikdami savo pareigas lietuviškai skautijai.

Po įžodžio sekė kavutė ir pasitarimas aktualiais skautavimo klausimais. Tuntininkas ps. J. Makulis kvietė visus skautininkus aktingai prisidėti prie tunto veiklos ir įvairiais būdais remti skautišką sąjūdį. Tunto pareigūnai ir sueigos dalyviai aptarė šių dienų skautavimo problemas. Sueigos pabaigoje į naują Melbourno Skautininkų Ramovės vadovybę išrinkti: pirmininku ps. A. Pocius, sekretoriumi ps. V. Šalkūnas. Nutarta rinktis kas trys mėnesiai. (k.)

* TUNTO SUEIGA. Š. m. birželio mėn. 9 d. Lietuvių Namuose įvyko "Vilniaus" Tunto sueiga. Jos metu įvyko įžodis bei pakėlimai į vyresniškumo laipsnius. Susibūrę ratan paskautininkai ir skautininkai įjungė į savo tarpą v.s. v.sl. J. Maželienę ir v.s. v.sl. M. Neverauskienę, kurios davė skautininkių įžodį. Linkiu naujoms paskautininkėms ir toliau taip gražiai dirbti su sesėm skautėm.

"Vilniaus" Tunto tuntininkas Vytautas "Mt. Crawford" Opulskis pakeltas į skautininko laipsnį. Broliui tuntininkui linkim dar daug metų būti šitose pareigose, kurias jis jau ilgai sėkmingai eina.

Po to įvyko jaunųjų skaučių įžodis. Egzaminus išlaikė ir įžodį davė dvi sesutės Bielskytės ir Daina Neverauskaitė. Dėl ilgokos oficialios dalies lauželio ir dainų šį kartą nebuvo. Bet buvo gausokas būrelis tėvelių salėn susirinkusių, kurie atidžiai sekė visas ceremonijas ir linksmi grįžo namo.

Adelaidės Meška

ATLANTO RAJ.-JAV.

Elizabeth, N.J.

* Vieneto skautai su vėliavomis dalyvavo vietos visuomenės surengtose Lietuvos Nepriklausomybės vasario 16 d. ir didžiųjų trėmimų birželio 13-15 d.d. minėjimuose.

* Skautai bendrai su sesėmis turėjo Šv. Kazimiero minėjimą ir Kaziuko Mugę kovo mėn. 3 d.

* Vieneto skautai balandžio mėn. 21 d. turėjo Šv. Jurgio iškilmingą sueigą. Sueigoje pašnekesį pravedė tėvas Tomas Žiūraitis. Skauto įžodį davė Antanas Kasparіūnas. Vėliavos žymeniu apdovanotas s.v. v.sl. V. Bitėnas. II vilk. pat. laipsnį įsigijo Alv. Jarmas, J. Juška, J. Švenčiūnas ir Ar. Bitėnas. II skautų pat. laipsnį įsigijo J. Kasparіūnas, G. Kliučinikas, R. Raudys ir Ar. Jarmas.

* Vieneto skautai atliko 100% gerąjį darbelį Jamborės Fondui. Vienetui už auką Jamborės Fondui suteiktas Geradario vardas. Surinkta aukų Jamborės Fondui ir išplatinta leidinių už $46.40.

* Vanagų skiltіes skautai vasario 22 d. turėjo dieninę iškylą gamtos stebėjimui, pėdsakai ir virimo specialybei pasiruošti. Virimo specialybę įgijo N. Jarmas, Ar. Jarmas, A. Kasparіūnas, J. Kasparіūnas, G. Kliučinikas ir R. Raudys.

Atlikti du gerieji darbeliai Jubiliejinei stovyklai paremti. Vieną atliko Vanagų skiltіes skautai sumoj $1.75, kitą vieneto skautai pavesdami rūbinės uždarbį $.4.65, gautą per Vasario 16 d. minėjimą.

Surinkta aukų Pirmijai Jubiliejinių metų proga $16.75.

Vienetas taip pat užsisakė J. F. leidžiamą skautiškų vaizdų albumą.

* Vanagų skiltis balandžio 17 d. turėjo dieninę iškylą ir žygį pagal upelį stebint vandens tekmę ir augalus. Iškyloje atlikta lengvosios atletikos pratimai ir žaidimai. Vilkiukai žygio ir žaidimų dieninę iškylą turėjo gegužės 28 d.

* Gegužės mėn. 3 d. tėvų k-tas surengė Motinos dienos minėjimą. Mamytėms įeinant į salę buvo įteikiamos gėlės. Meninę dalį atliko skautai ir skautės.

* Birželio mėn. 1 ir 2 d.d. vienetas turėjo savaitgalio naktinę iškylą, kuri sudarė tikros stovyklos vaizdą, nes

be palapinių išdėstyto miestelio buvo įrengta virtuvė, sandėlis, aptverta stovyklavietė, pastatyti vartai, vėliavos stiebas, įrengta laužavietė, paruoštas kuras, įrengtas apšvietimas ir prie kiekvienos palapinės įrengtos įrangos ir įvairūs papuošimai iš smėlio, akmenėlių, šiškų, žolyčių, samanų ir ąžuolo gilių.

Vakare įvyko laužas su dainomis, šūkiais, deklamacijom, pasirodymais, pasakojimais ir bulvių kepimu. Stovyklavietės sargybą iš vakaro ėjo vilkiukai ir skautai. Dienos metu vyko įvairūs žaidimai, pratimai ir užsiėmimai. Tai buvo jaunesniesiems skautams pasiruošimas jub. stovyklai.

Vanagų skilties sl. N. Jarmas ir psl. J. Kaspariūnas balandžio 27-28 d.d. buvo išvykę į Atlanto Rajono suruoštus skiltininkų kursus No. Colebrook, Conn.

Šv. Jurgio proga psl. Nerijus Jarmas pakeltas į skiltininko, o sk. Jonas Kaspariūnas į paskiltininko laipsnį. V. B.

* L. B. New Jersey apygarda 1963. VI. 16 suruošė Lietuvių Dienos gegužinę, Royal Gardens, Rahway, N. J., kurioje Elizabetho skautai jubiliejinių metų proga įrengė stalą - parodėlę, išstatydami įvairią išleistą skautišką spaudą, leidinius, nuotraukas ir pagamintus darbelių modelius, supažindindami lankytojus su Jamb. Fondu, skautiškom varžybom, Jub. stovykla ir sykiu per plakatus primindami 1941 metų tragiškas birželio mėn. dienas. V. B.

KANADOS RAJONAS

Hamilton, Ont.

* Nemuno tuntas naujos vadovybės rankose sukruto sparčiau dirbti. s. Pr. Enskaitis, naujasis tuntininkas, pateikė darbo planą, kuris manoma bus nesunkiai įgyvendinamas, remiant vadovams ir tėvams. Sveikintinas s. J. Svilas, aktyviai įsijungęs į tunto darbą kaip tuntininko pavaduotojas.

Širvintos tunto atstovių buvo pasisakyta už glaudesnį vadovų-vių bendradarbiavimą, siekiant geresnės skautiškos veiklos kolonijoje. Skautiško lavinimosi programą paruošti sutiko s. E. Reikenis. V. P.

VIDURIO RAJ. -JAV

Cleveland, Ohio

* 1963 m. gegužės 5 d. vėl pasikeitė Clevelando Neringos skaučių tunto vadovybė. Tunto sueigoje, minint Motinos Dieną, kartu įvyko ir pareigų perdavimo iškilmės. Buvusi tuntininkė s. Aurelija Balašaitienė perdavė pareigas ps. Amandai Muliolienei. Ta pačia proga į vyr. skautininkės buvo pakelta M. Dunduraitė ir į paskautininkes N. Kersnauskaitė ir A. Gelažytė. Taip pat visa eilė kandidačių davė skautės įžodį. Po sueigos buvo vaišės.

Tuntininkė ps. A. Muliolienė tunto vadijon pasikvietė sekančiai: tuntininkės pavaduotoja ps. N. Garlaitę, adjutante sl. E. Šenbergaitę, Vyr. Skaučių draug. sl. K. Gelažytę, Žiemilės draug. A. Gelažytę, Birutės jaun. sk. draug. psl. G. Mariūnaitę, Laimutės jaun. sk. draug. akademikę N. Jankutę, jūrų skaučių vadove v.vl. L. Brizgienę.

Malonu pastebėti, kad visos tunto pareigūnės, išskyrus L. Brizgienę, yra akademikės skautės. M. K.

* Naujoji Filisterių Skautų Sąjungos Centro Valdyba 1963-64 metams pasiskirstė pareigomis taip: pirmininkas fil. dr. Steponas Matas (1890 Lampson Rd., Cleveland 12, Ohio), programos vedėjas fil. dr. Mykolas Vaitėnas, sekretorė fil. Audronė Gelažytė, iždininkas fil. Andrius Šenbergas, reikalų vedėjas fil. Vytautas Kamantas.

FSS jungia aukštuosius mokslus baigusius ar studijas nutraukusius pilnateisius akademinių skautiškų vienetų narius. FSS per Akademinį Skautų Sąjūdį įeina į Lietuvių Skautų Sąjungą.

Naujoji FSS Centro Valdyba sudaryta iš clevelandiečių filisterių. Valdybon įeina įvairių kartų žmonės, kurie per ateinančius metus vadovaus FSS darbui. V. K.

* Birželio 21-23 d. Pilėnų tunto DLK Vytauto dr-vės skautai dalyvavo Clevelando skautų 5-jo distrikto camporee - savaitgalio iškyloje. Vytautėnų pastovyklei vadovavo sl. R. Lipnevičius. Skiltims vadovavo - psl. G. Lazdinis ir psl. M. Jakulis. Abi skiltys dalyvavo 11-je varžybų, visas jas laimėjo ir buvo atžymėtos specialiomis - pionierių gairėmis. Iškyloje buvo surengta vienetų paroda, vad. skautorama. Mūsiškiai joje pasižymėjo pašto ženklais ir signalizacijos įrankiais.

Vytautėnus iškyloje globojo Pilėnų tunt. s. V. Jokubaitis, o s. V. Bacevičius buvo virimo instruktorius skiltininkų kursų dalyviams. Šeštadienį skautai išvirė 5 patiekalų pietus. Iškylautojus aplankė v. s. Pr. Karalius, s. V. Civinskas, v. s. G. Juškėnas ir kt.

Po giedriu dangumi puikų savaitgalį praleidę vytautėnai yra nepaprastai dėkingi v. s. Pr. Karaliui ir p. V. Knistautui už atvežtas lauktuves, o p. V. ir A. Apaniams už stovyklinės mantos transportą į So. Chagrin parką ir atgal į tunto sandėlį. Viso stovyklavo 22 skautai ir vadovai.

G. J.

Hamiltono Nemuno tunto vadija su Širvintos tuntininke ps. Gutauskiene. Iš kairės Tumaitis, Gutauskienė, Enskaitis (tunt.), Reikenis; stovi - Verbickas, Stosius, Pašilys ir Svilas. Nuotr. Juraičio

* Clevelandiečiai sutartinai stojo lietuvių skautų Jamborees Fondo talkon. Balandžio - birželio mėn. laikotarpyje J.Fondą parėmė:

$50.00 auka - LB I-ji Clevelando apylinkė. $15.00 aukojo Dr. A. Kisielius. Po $5.00 aukojo arba užsiprenumeravo sk. albumą - B. Auginas, Dr. A. Butkus, E. Jakulienė, Dr.J.Mačiulis, Dr. inž. S.Matas, Pilėnų tunto sk.tėvų k-tas, V.Plečkaitis, O.ir J. Rinkus ir E. Steponavičius.

Po $3.00 aukojo - M. Eidukevičius, A. Garmus, J. Kregždė, A. Meilus, N.N. ir R.Zorska.

Po $2.00 aukojo - A. Baliūnas, A.Bielskis, V.Dautartas ir J.V.Stuogis.

Po $1.00 aukojo - Barzlinas, Geležiūnas, S. Ignatavičius, P.Jurgutavičius, A.Lūža, J. Margevičius, J.Muliolis, L.Nagevičius, Paškonienė, A. Puškoriutė, P. Zigmantas ir J. Žygas.

O Dr. inž. Alg. Nasvytis įdavė mūsų skautams lauktuvių - 10 egz. anglų kalba knygos "Palik savo asaras Maskvoje" - nusivežti į pasaulinę skautų Jamboree.

Duosniai parėmusiems aukotojams iš J.F.skyriaus prie LSB Vadijos gauti atitinkami padėkos lapai, kurie įteikti šiems aukotojams Clevelande ir kaimynystėje - LB I-jai apylinkei, Am. Lietuvių Tautinės S-gos skyriui, Alto skyriui, L.V. S. Ramovės skyriui, Am. Lietuvių Piliečių klubui, Pilėnų tunto sk. tėvų komitetui, Dr. J. Skrinskai ir Z.Jankui.

Visiems aukotojams Jamboree's Fondo vardu reiškiama skautiška padėka. G.J.

Detroit, Mich.

* Birželio mėn. 22 d. Detroito Baltijos ir Gabijos tuntai suruošė kartu su tėveliais iškylą ir vakare įdomų Joninių laužą Nidos vasarvietėje - gražioje ežero atkrantėje. Skautaitės atliko linksmą skautišką programą, o visi kartu padainavo daug dainų. Joninių papročiu visi džiaugsmingai pašokinėjo per didžiojo ir mažų lauželių ugnį, o taip pat nuleido ežeran vainiką, kuris tyliai plaukdamas savo žvakučių šviesoje nuostabiai gražiai atsispindėjo vandenyje ir paliko gilų įspūdį visiems dalyviams. K.K.

Clevelando vytautėnai pasiruošę žygiui 5 distrikto Camporee. Vytautėnai čia laimėjo visas pirmąsias vietas. Nuotr. Vl. Bacevičiaus

Clevelando Vanagai 5 distrikto Camporee laimėję 5 mylių žygį. Nuotr.Vl. Bacevičiaus

Davusios Detroite vyr.skaučių įžodį su vadovėmis. Iš kairės v.s. K.Kodatienė, G.Petrauskaitė, V.Ogilvytė, I.Kukučionytė, V.Viršutė, V.Daugvydaitė ir s. J.Pečiūrienė. Nuotr. J.Petrausko
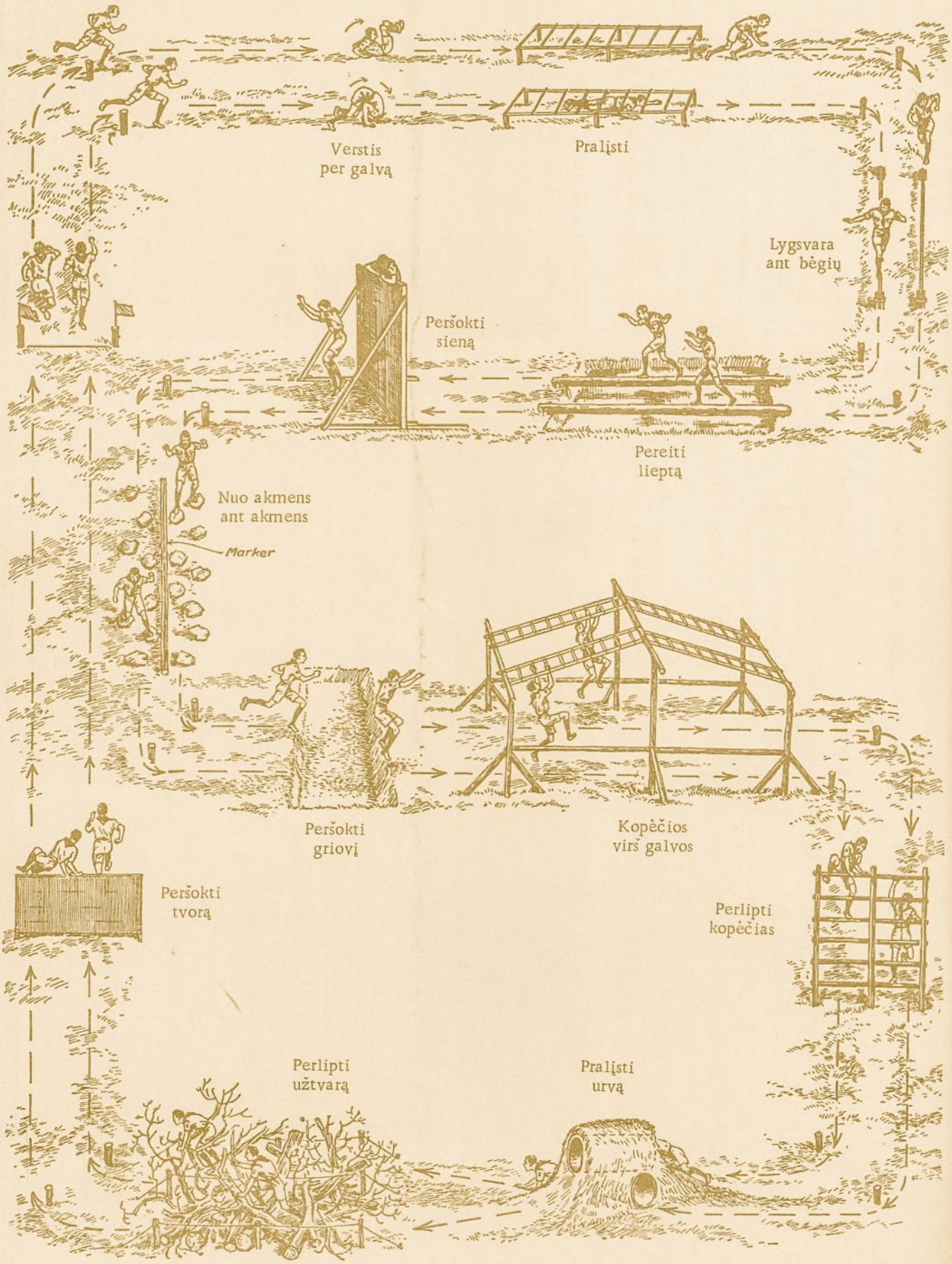
LAUKO BĖGIMAS SU KLIŪTIMIS SKAUTAMS